

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Τα Μυστήρια της Εκκλησίας μας

Τα Μυστήρια της Εκκλησίας μας

"ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΜΑΣ"

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ-

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Δρ. Στέλιος Πελασγός

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΟΣ-

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Χρήστος Γουσίδης

ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Αρχιμ. Δαμασκηνός Κιαμέτης,

Πρωτοσύγκελλος Ιεράς Μητροπόλεως Δημητριάδος

ΣΥΓΓΡΑΦΙΚΗ ΚΑΙ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ: Αρχιμ. Μάξιμος Παπαϊωάννου, Κερασία Αλεξίου-Βέη,
Μαρία-Ελένη Γιατρίνη

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΔΟΜΗ Ο.Ε.

© Copyright: ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ και
Στυλιανός Κατσαούνης (Πελασγός)

Ι. Μ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ: ΜΕΛΙΣΣΙΑΤΙΚΑ Τ.Θ. 1308 - 380 01 ΒΟΛΟΣ
ΤΗΛ.: 24210 93500, FAX.: 24210 67903
SITE: <http://www.imd.gr>

ΒΟΛΟΣ 2011

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἀγαπητά μου παιδιά,

Ξέρω καλά πώς σέ ὅλα τά παιδιά ἀρέσουν τά αἰνίγματα, τά ἀνεξήγητα συμβάντα, τά περίεργα φαινόμενα. Αὐτό συνέβαινε ἀπό τά παλιά χρόνια πού τά παιδιά ἤθελαν νά ἐρευνοῦν σπήλαια, ἐρείπια, σκοτεινές γωνιές τοῦ δάσους ἢ θαλασσινές σπηλιές. Τό ἴδιο κάνουν καί σήμερα τά παιδιά πού ζοῦν κοντά στή φύση, ἐνῶ ὅσα μεγαλώνουν στίς πόλεις πλάθουν ἱστορίες μέ ἀστυνομικό ἢ ὑπερφυσικό περιεχόμενο, διαβάζουν βιβλία μυστηρίου καί βλέπουν τηλεοπτικές σειρές μέ ἥρωες πού ἐξιχνιάζουν ἀνεξήγητα φαινόμενα.

Ἀπό αὐτή τή διάθεση γεννιοῦνται οἱ φήμες καί οἱ θρύλοι, ἐάν ἀκολουθήσουμε τήν φαντασία μας καί τό συναίσθημα, ἐνῶ ἀντίθετα, ἐάν ἀκολουθήσουμε κανόνες, γεννιέται ἡ ἐπιστήμη καί προοδεύει ἡ ἀνθρώπινη γνώση.

Ἐκτός ὅμως ἀπό αὐτά τά μυστήρια πού ἐρεθίζουν τή φαντασία, ὑπάρχουν καί τά Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας, πού τρέφουν τήν ψυχή μας καί ἐπιτρέπουν στόν Θεό νά εἰσέλθει στή ζωή τοῦ καθενός μας.

Μέ τά Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας ὁ Θεός συμμετέχει σέ κάθε στιγμή τῆς ζωῆς μας, μᾶς εὐλογεῖ καί μᾶς στηρίζει. Εἶναι σημαντικό νά γνωρίσουμε τά Μυστήρια γιά νά ἀκούσουμε καθαρά καί νά ἀναγνωρίσουμε τά χτυπήματα τοῦ Χριστοῦ στήν πόρτα τῆς ψυχῆς μας. Ἡ χάρη τῆς Ἀγίας Τριάδας δέν μᾶς ἐπισκέπτεται μόνο σέ ἑκτακτες καί ἐορταστικές περιπτώσεις, ὅπως εἶναι ἡ Βάπτισμα, τό Χρίσμα καί ὁ Γάμος, ἀλλά καί στίς δυσκολίες καί τά πένθη μας μέ τό Εὐχέλαιο καί τήν Κηδεία. Ὁ Χριστός δέν βρίσκεται ἔξω ἀπό τήν πόρτα τῆς καρδιᾶς μας μόνο σέ αὐτές τίς ἰδιαίτερες στιγμές, ἀλλά συνεχῶς μέ τό Μυστήριο τῆς Ἐξομολόγησης καί τῆς Θείας Εὐχαριστίας.

Ἐκτός ἀπό ὅσα βλέπουμε, διαβάζουμε καί γνωρίζουμε γιά τήν πίστη μας, ὑπάρχουν καί ὅσα νιώθουμε κατά τήν διάρκεια αὐτῶν τῶν ἱερῶν τελετῶν ἀλλά δέν μποροῦμε νά τά γνωρίσουμε μέ τόν ἀνθρώπινο νοῦ μας καί γιά τοῦτο τά ὀνομάζουμε «Μυστήρια».

Κάθε Μυστήριο εἶναι ἓνα μικρό «αἶνιγμα»: ἔτσι μπορεῖτε νά τό σκεφτεῖτε.

Τό βιβλίο αὐτό εἶναι ἓνας ὁδηγός, γιά νά μπεῖτε σ' αὐτό λίγο πιό βαθιά, μέ τήν βοήθεια τοῦ Χριστοῦ μας καί τῆς Ἐκκλησίας Του.

Μέ πολλή πατρική ἀγάπη

Ὁ Ἐπίσκοπός σας

† ὁ Δημητριάδος Ἰγνάτιος

Δρ. Στέλιος Πελασγός www.storytelling.gr

Είναι ιστορητής (επαγγελματίας παραμυθάς), συγγραφέας και παιδαγωγός. Έχει ξεκινήσει στην Ελλάδα την αναβίωση της τέχνης της προφορικής λογοτεχνίας και αφήγησης. Ταξιδεύει σε όλη την Ελλάδα και την Ευρώπη δίνοντας παραστάσεις αφήγησης για μεγάλους ή παιδιά και διδάσκοντας την αρχαία τέχνη του. Έχει εκδόσει πολλά βιβλία, έχει δημιουργήσει εκπαιδευτικά προγράμματα για ελλαδικούς οργανισμούς και τα σχολεία της Κύπρου και είναι διευθυντής δύο διεθνών φεστιβάλ λόγου. Μεγάλο μέρος του έργου του αφιερώνεται σε ανθρώπους με ανάγκες (άτομα με νοητική υστέρηση, αναπηρίες, φυλακισμένους, πρώην εξαρτημένους, γέροντες και γερόντισσες). Ως συνεργάτης του γραφείου νεότητας της Ι.Μ.Δ. βοηθά στην λειτουργία των Κατηχητικών Σχολείων και εμπνέει τρία παιδαγωγικά εργαστήρια για γονείς και νέα ζευγάρια. Ζει με την οικογένειά του πότε σε μια ρεματιά του Πηλίου πότε σε μια γειτονίτσα του Βόλου.

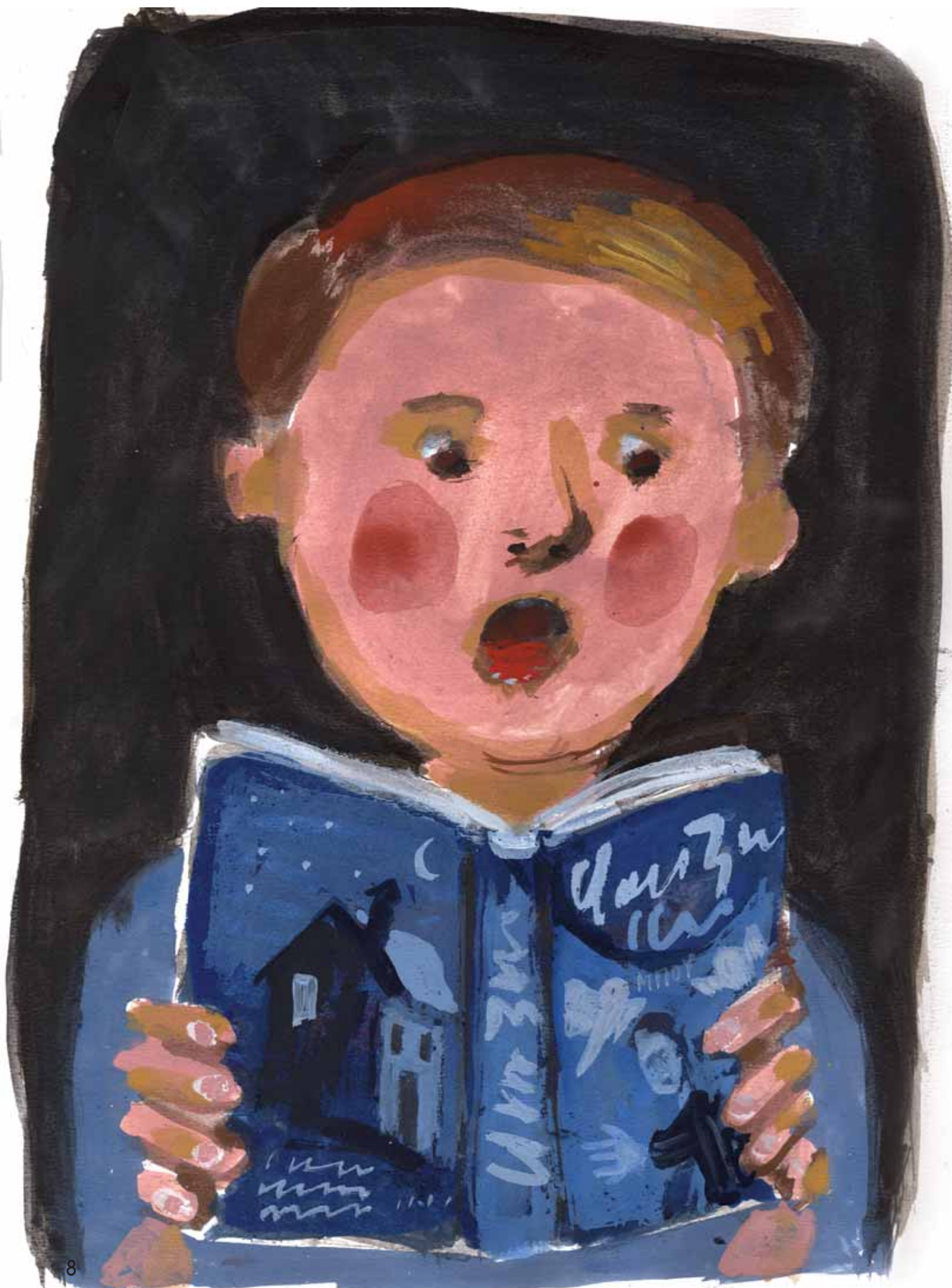
Χρήστος Γουσίδης www.gousids.gr

Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη και ζει ακόμα εκεί με την οικογένειά του. Ωστόσο, χρειάστηκε να φύγει αρκετές φορές μέχρι τώρα. Σπούδασε γραφιστική και εικονογράφηση στην Αθήνα, μαθαίνοντας σχέδιο και χρώμα ως μέσα οπτικής επικοινωνίας. Μετά πήγε στο Kent Institute of Art and Design για καλές τέχνες και κατόπιν στο Glasgow School of Art όπου έκανε μια έρευνα σχετική με την παραδοσιακή και τη σύγχρονη τέχνη και πώς αυτές μπορούν να συνδυαστούν.

Έχει κάνει τρεις ατομικές εκθέσεις ζωγραφικής κι έχει εικονογραφήσει πολλά βιβλία, μεταξύ των οποίων αναφέρουμε επιλεκτικά τα σχολικά: Θρησκευτικά Δ' δημοτικού (Ελλάδα) και τα Αρχαία Ελληνικά Α' γυμνασίου (Κύπρος), τα παιδικά: «Το πρώτο Πάσχα» και την «Βίβλο για παιδιά και για μεγάλους»: «Φως», του π. Κάλλιστου Ware και «Συζυγία» (ε' έκδοση). π. Φ. Φάρος και π. Στ. Κοφινάς.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Εισαγωγικό μάθημα 1.....	9
Εισαγωγικό μάθημα 2.....	13
Βάπτισμα 1.....	17
Βάπτισμα 2.....	21
Βάπτισμα 3.....	25
Χρίσμα.....	29
Εξομολόγηση 1.....	34
Εξομολόγηση 2.....	38
Εξομολόγηση 3.....	41
Θεία ευχαριστία 1.....	46
Θεία ευχαριστία 2.....	51
Θεία ευχαριστία 3.....	56
Ιεροσύνη 1.....	61
Ιεροσύνη 2.....	65
Γάμος 1.....	70
Γάμος 2.....	74
Ευχέλαιο 1.....	79
Ευχέλαιο 2.....	83
Κηδεία.....	86

Εισαγωγικό μάθημα 1

Μυστήριο

Ο Θανάσης αγαπάει τα μυστήρια. Διαβάζει βιβλία με ήρωες παιδιά που ερευνούν μυστήρια, παράξενα γεγονότα, μυστηριώδεις εξαφανίσεις ή ανεξήγητες εμφανίσεις, στοιχειωμένα σπίτια. Φοβάται λίγο (ή και πολύ αλλά δεν το παραδέχεται) και βλέπει ταινίες με ντετέκτιβ και αστυνομικούς. Παίζει επιτραπέζια με μυστήρια ή κατασκόπους και την Πρωτοχρονιά ζήτησε από τον Άγιο Βασίλη να του φέρει κούλια με υπεριώδεις ακτίνες, για να μπορεί να παρακολουθεί τους «ύποπτους» στο σκοτάδι.

Η αδελφή του η Κωνσταντίνα εκνευρίζεται με αυτή την μανία του. Τον βρίσκει να παραμονεύει μέσα στις ντουλάπες, να ανακατεύει τα συρτάρια (μια φορά ακόμα και τον σκουπιδοτενεκέ!) για να βρει «στοιχεία».

Παντού βλέπει μυστήρια. Στο σπίτι, στο σχολείο, στη γειτονιά, στα αγγλικά, στο ποδόσφαιρο, στις διακοπές, στο σπίτι της γιαγιάς, μέχρι και στο μπακάλικο της γειτονιάς και στις ταβέρνες που πηγαίνουν το καλοκαίρι.

- Αυτό το καινούριο γκαρσόνι μου φαίνεται πολύ ύποπτο, μουρμουρίζει με περισπούδαστο ύφος και κόβει το μπιφτέκι του μικρά -μικρά κομματάκια για να ανακαλύψει κανένα «στοιχείο».

Ο θεός των δύο αδελφών είναι παπάς και μια μέρα που τον άκουσε να λέει με συνωμοτικό ύφος για τη μυστήρια εξαφάνιση της γόμας του στο σχολείο, τους έπιασε συζήτηση.

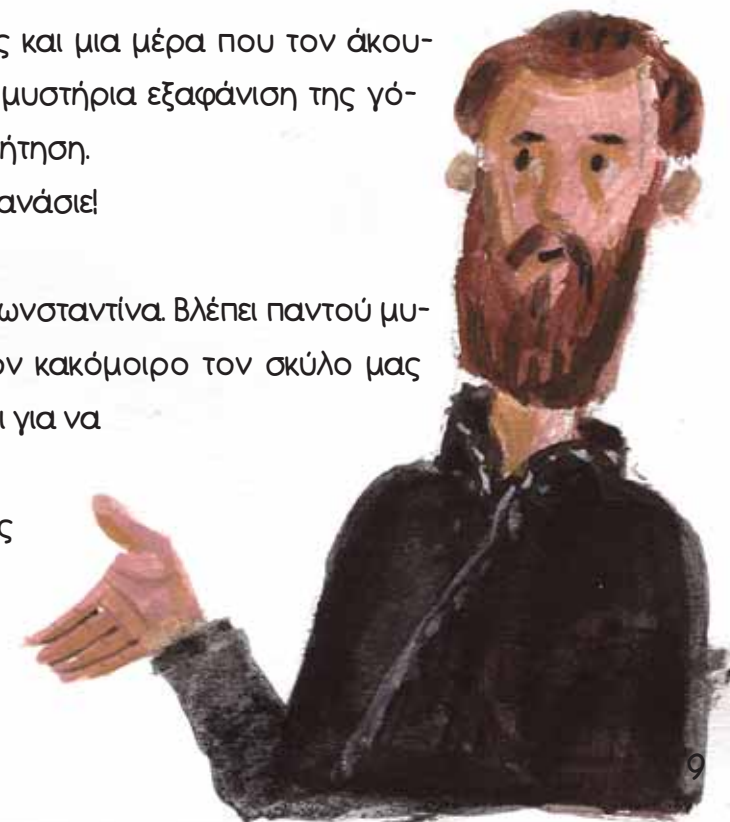
- Σου αρέσουν πολύ τα μυστήρια, Αθανάσιε!

- Μου αρέσουνε θείε Ιγνάτιε.

- Δεν του αρέσουν μόνο, πετάγεται η Κωνσταντίνα. Βλέπει παντού μυστήρια, μας έχει πρήξει. Μέχρι και τον κακόμοιρο τον σκύλο μας τον Κανέλο προσπαθεί να εκπαιδεύσει για να ανακαλύπτει μυστηριώδη ίχνη!

- Τότε θα ξέρεις και για τα Μυστήρια της Εκκλησίας μας, είπε χαμογελαστός ο θεός Ιγνάτιος.

- (Σιωπή)

- Μας κάνεις αστεία πάλι θείε, είπε η Κωνσταντίνα σπάζοντας την σιωπή. Δεν είναι σωστό να λέμε για μυστήρια στην εκκλησία.
- Η εκκλησία είναι ιερή θείε, είπε ντροπιασμένος ο Θανάσης. Δεν έχει μυστήρια.
- Χα, χα, χα ,χα, γέλασε δυνατά ο καλός ιερέας.
- Γιατί γελάς θείε; Ρώτησαν πραγματικά απορημένα τα δύο αδέρφια.
- Γιατί ανίψια μου, εκεί είναι τα πραγματικά μυστήρια, όχι στα βιβλία, στην τηλεόραση και στη φαντασία σας.
- Αλήθεια;
- Βέβαια παιδιά μου, και είμαι σίγουρος ότι τα έχετε δει αυτά τα μυστήρια και τα ξέρετε, αλλά δεν τα έχετε καταλάβει. Μη νιώθετε άσχημα. Κι εγώ ο ίδιος που τα τελώ δεν τα καταλαβαίνω καλά, μόνον ο Θεός, μόνον ο Θεός - Άλλωστε εάν εύκολα τα καταλαβαίναμε, τι μυστήρια θα ήτανε; Θα σας τα εξηγήσω ένα - ένα, για να τα νιώσετε και να θαυμάσετε πραγματικά. Μόνο που πρέπει μόνοι σας να τα ανακαλύψετε με πλάγιες ερωτήσεις και με έρευνα. Ένα θα σας πω να σας βοηθήσω. Όλα είναι πράξεις του Χριστού.

Τι είναι; Τι είναι ένα Μυστήριο;

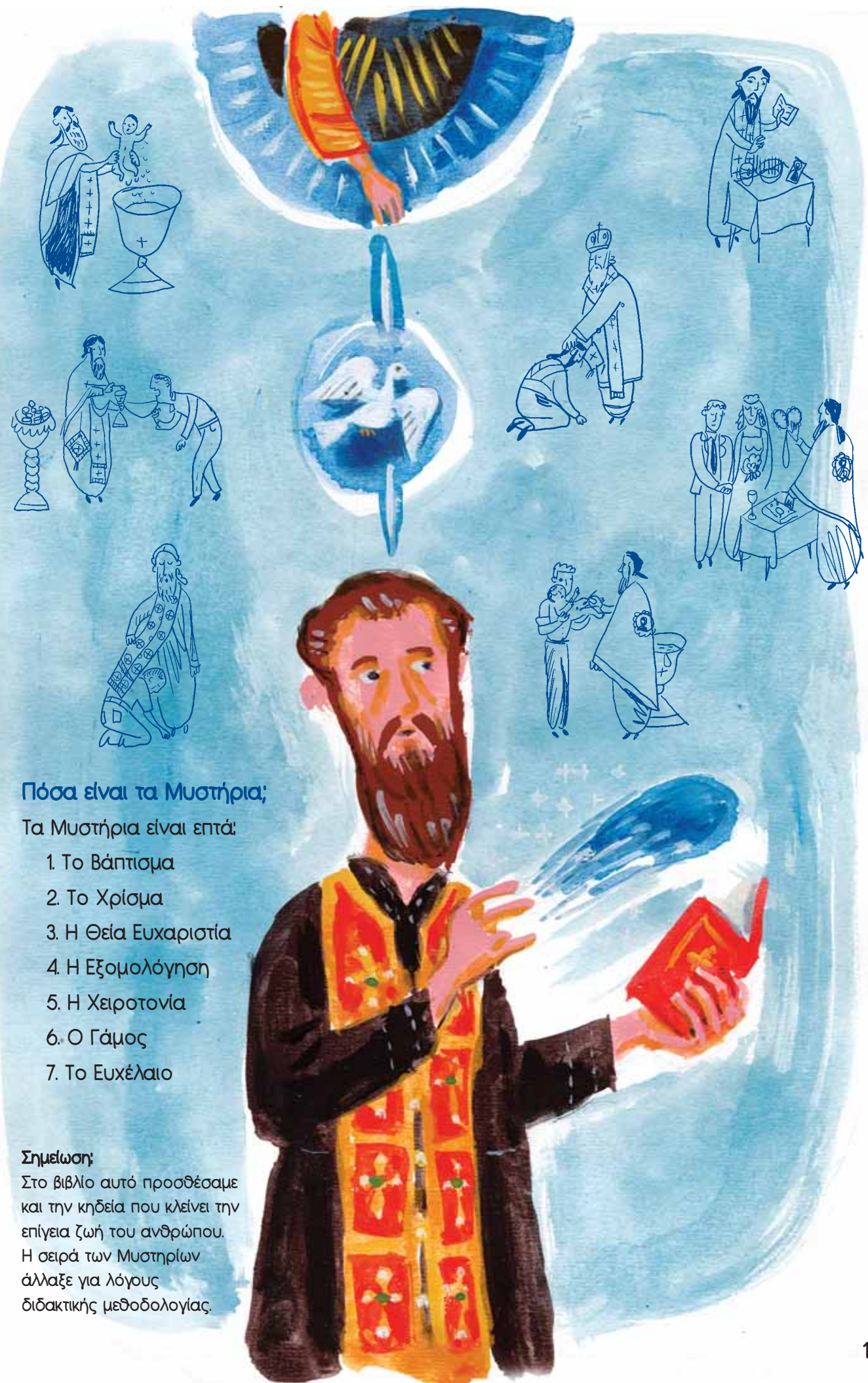
Το Μυστήριο είναι μια ιερή πράξη

Ποιος κάνει το Μυστήριο;

Το Μυστήριο το τελεί ο ιερέας με την επίκληση του Αγίου Πνεύματος. Με άλλα λόγια το τελεί ο ιερέας αλλά το κάνει το Άγιο Πνεύμα.

Γιατί ονομάζεται Μυστήριο;

Γιατί δεν μπορεί να το κατανοήσει ο άνθρωπος. Βιώνει μόνο τα αποτελέσματά του, αλλά δεν μπορεί να το εξηγήσει με το μυαλό και τη λογική.

Πόσα είναι τα Μυστήρια;

Τα Μυστήρια είναι επτά:

1. Το Βάπτισμα
2. Το Χρίσμα
3. Η Θεία Ευχαριστία
4. Η Εξομολόγηση
5. Η Χειροτονία
6. Ο Γάμος
7. Το Ευχέλαιο

Σημείωση:

Στο βιβλίο αυτό προσθέσαμε και την κηδεία που κλείνει την επίγεια ζωή του ανθρώπου. Η σειρά των Μυστηρίων άλλαξε για λόγους διδακτικής μεθοδολογίας.

Σύμφωνα με απόψεις Πατέρων της Εκκλησίας μας συμπεριλαμβάνεται στα Μυστήρια και η Εξόδιος Ακολουθία που κλείνει την ζωή κάθε ανθρώπου πάνω στη γη.

Ψάχνω στο λεξικό
και συζητώ

- Μυστήριο
- Μύστης

Τον καιρό του Χριστού και των Αποστόλων

Όλα τα Μυστήρια της Ορθόδοξης Εκκλησίας είναι μίμηση πράξεων του Χριστού και των Αποστόλων. Έγιναν για πρώτη φορά από τον ίδιο τον Χριστό και τους Αποστόλους και από τότε συνεχίζουν να γίνονται στο όνομά Του και της Αγίας Τριάδας. Έτσι, κάθε φορά που τελείται ένα Μυστήριο, ενώνεται ο σημερινός τόπος και χρόνος με τον τόπο και το χρόνο που έζησε ο Χριστός μας. Με τα Μυστήρια καταργείται ο ανθρώπινος χρόνος του σώματος μας και των ρολογιών και λειτουργεί ο χρόνος του Θεού, που είναι η αιωνιότητα. Για κάθε Μυστήριο που εξετάζουμε, θα αναφερόμαστε στην αρχική πράξη που το καθιέρωσε, τον καιρό δηλαδή του Χριστού και των Αποστόλων.

Δραστηριότητα

Ημερολόγιο Μυστηρίων:

Φτιάξτε ένα προσωπικό ημερολόγιο Μυστηρίων της εκκλησίας μας. Σημειώστε πότε συμμετείχατε ή παρακολουθήσατε ένα Μυστήριο. Π.χ. ξέρετε την ημερομηνία της Βάπτισής σας;

Μπορείτε ανάλογα με την ηλικία σας να μην γράφετε πολλά λόγια αλλά να φτιάχνετε ζωγραφιές και να κολλάτε φωτογραφίες ή ενθύμια (π.χ. ετικέτες από το γλυκό της Βάπτισης).

Εισαγωγικό μάθημα 2

Η έρευνα ξεκινά

Το ίδιο βράδυ τα παιδιά έφτιαξαν στο δωμάτιό τους ένα σπιτάκι με σεντόνια, καρέκλες, μαξιλάρια, μανταλάκια και χώθηκαν μέσα. Η αλήθεια είναι ότι η Κωνσταντίνα ήταν μεγάλη πια για να φτιάχνει σπιτάκια και κρησφύγετα, αλλά η ιδέα μιας μυστικής σύσκεψης την ξετρέλανε και δέχτηκε να συμμετέχει στα «μωρουδίσματα» του αδελφού της.

- Ξεκινά η μυστική συνεδρίαση, είπε ο Θανάσης με βαρυσήμαντο ύφος. Κύριο θέμα συζήτησης η έρευνα για τα Μυστήρια της Εκκλησίας. Τον λόγο έχει η ειδική ερευνήτρια, Κωνσταντίνα.

- Δεν γίνεται να καταστρώσουμε ένα σχέδιο χωρίς να λες βλακείες;

- Καλά, απάντησε ο Θανάσης μουτρωμένος. Ακούω ιδέες.

- Κοίταξε, ο θείος Ιγνάτιος, έχει όλες τις πληροφορίες, αλλά θέλει να κάνουμε δική μας έρευνα και να ανακαλύψουμε ό,τι εμάς μας ενδιαφέρει, είπε η Κωνσταντίνα με σοβαρότητα.

- Αυτά τα ξέρουμε, παρακάτω. Παρακάτω. Εγώ προτείνω να ανακρίνουμε τα παιδιά του, τη Θεοδότη και την Ευαγγελία.

- Αμάν καράφλιασα, έκανε η Κωνσταντίνα - χαρακτηριστική απάντηση στις ιδέες του αδελφού της και αιτία τσακωμού. Δεν έχουμε να ανακρίνουμε κανένα παιδί μου, να μάθουμε θέλουμε. Ξεκόλλα. Γιατί να ξέρουν περισσότερα οι ξαδέλφες μας;

- Σωστά υπαστυνόμε, είπε ο Θανάσης, ατάραχος για να τη νευριάσει. Αναθεωρώ την πρόταση. Επειδή είναι παπαδοπούλες, γιατί να ξέρουν περισσότερα από μας; Η γνώση δεν είναι κληρονομική.

Η Κωνσταντίνα γούρλωσε τα μάτια της. Πού του έρχονταν αυτές οι εντυπωσιακές σοφές εκφράσεις καλέ του παιδιού;

- Θα ξεκινήσουμε από τις άμεσα προσβάσιμες πληροφορίες, συνέχισε η έμπνευση. Θα εξετάσουμε τις γραπτές μαρτυρίες.

- (Κάπου θα τα διαβάζει, δεν μπορεί... σκεφτόταν η Κωνσταντίνα. Θα τα είχε έτοιμα να μου τα πει... Ίσως να διαβάσω κι εγώ κανένα μυστήριο.) Δηλαδή;

- Θα σκεφτούμε τη ζωή του Χριστού, πρώτον. Θα συμβουλευτούμε και τα ευαγγέλια από την μετάφραση της Καινής Διαθήκης που είναι στην βιβλιοθήκη του σαλονιού. Έπειτα θα ρωτήσουμε τους γονείς μας. Έπειτα τους Κατηχητές μας στο Κατηχητικό και τέλος τον θείο Ιγνάτιο να μας επιβεβαιώσει ή να μας διορθώσει τα αποτελέσματα των ερευνών.
- (Καλέ, που τα σκέφτηκε όλα αυτά;) Συμφωνώ, αρχηγέ. Σιγά μην τα καταφέρεις έτσι οργανωμένα. Εσύ ούτε το δωμάτιο σου δεν καταφέρνεις να συγυρίσεις. Φοβάμαι πως η τόσο οργανωμένη συνεδρίαση δυστυχώς έληξε με μαξιλαροπόλεμο που γκρέμισε και το σπιτάκι.

Άρχισε και συ την έρευνα

Συζητήστε σε ομάδες ποια γεγονότα της ζωής του Χριστού συνδέονται με κάποιο Μυστήριο;

- Γέννηση
- Φυγή στην Αίγυπτο
- Δωδεκαετής στον ναό
- Βάπτισμα στον Ιορδάνη
- Κλήση των αποστόλων
- Κήρυγμα στο λαό
- Θεραπείες ασθενών
- Θαύμα στον γάμο της Κανά
- Θαύμα πολλαπλασιασμού άρτων
- Είσοδος στα Ιεροσόλυμα
- Προδοσία από Ιούδα
- Μυστικός Δείπνος
- Πάθη
- Σταύρωση
- Ανάσταση
- Εμφάνιση στους μαθητές
- Πεντηκοστή

Ψάχνω στο λεξικό
και συζητώ

- Καινή Διαθήκη
- Θεία Μετάληψη

Βάπτισμα 1

Η Ευτυχία, η μητέρα του Θανάση και της Κωνσταντίνας, έχει μια «κολλητή» φίλη από το Δημοτικό. Όποτε τσακώνονται με τους φίλους ή τις φίλες τους, η μητέρα τους λέει γελώντας:

- Να είστε αγαπημένοι και να ξαναφιλιώνετε. Δεν βλέπετε πώς είμαι εγώ με την Νατάσσα; Κολλητές τριάντα χρόνια. Ξέρετε πόσες φορές τσακωθήκαμε;
- Πεντακόσιες;
- Πιο πολλές
- Χίλιες πεντακόσιες;
- Πιο πολλές.
- Εμ, πόσες βρε μαμά;
- Τσακωθήκαμε όσες φορές φιλιώσαμε και όσες ζητήσαμε συγγνώμη. Θα χάσουμε τον θησαυρό της φιλίας για έναν καυγά; Μια φίλη είναι μεγάλος θησαυρός! Δεν βρίσκεις κάθε μέρα φίλους και θέλει κόπο να τους κρατήσεις και να σε κρατήσουν. Όσο μεγαλώνετε θα καταλαβαίνετε πόσο απαραίτητη είναι η φιλία.

Η κυρία Ευτυχία αυτές τις μέρες είναι πολύ χαρούμενη. Η «κολλητή» της η Δόμνα, απέκτησε μωρό! Η Δόμνα και ο Λευτέρης της ζήτησαν να το βαφτίσει.

Νομίζετε πως η μαμά χάρηκε; Έγινε σκεπτική κι όλο γι' αυτό μιλούσε στο τραπέζι.

- Γιατί το σκέφτεσαι τόσο καλέ μαμά; Ρωτούσε η Κωνσταντίνα
- Είναι μεγάλη ευθύνη κόρη μου
- Χαρά είναι, της απαντούσε ο Αναστάσης, ο μπαμπάς. Κάθε ευθύνη έχει και χαρά.
- Σιγά βρε μπαμπά, τι ευθύνη; Δεν μπορεί να πνιγεί το μωρό στην κολυμβήθρα. Βαφτίσια είναι, γιορτή, αστειεύτηκε ο Θανάσης -βγήκε «πλακατζής» σαν τον μπαμπά του.
- Δεν είναι μόνο γιορτή, παιδιά. Τα βαφτίσια είναι πάνω από όλα Μυστήριο.
- Ωπα! Να το πρώτο μυστήριο! Είπε ο Θανάσης και άστραψαν τα μάτια του.

Αν ήταν λαγωνικό, θα τέντωνε την μουσούδα του και θα «φέρμαρε» σαν να έβγαζε λαγό.

- Νομίζω πως θα βρέξει, πηγαίνετε να μαζέψετε τα απλωμένα ρούχα, είπε ο μπαμπάς για να κόψει την συζήτηση.

Κανείς δεν είχε όρεξη να ακούσει τις θεωρίες του Θανάση για τα μυστήρια και τις έρευνές του γι' αυτά.

Ψάχνω στο λεξικό
και συζητώ

- Ανάδοχος
- Βαπτίζω

Τον καιρό του Χριστού και των Αποστόλων

Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μὴ τις γεννηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύματος, οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆς σαρκὸς σὰρξ ἐστίν, καὶ τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Πνεύματος πνευμά ἐστι. (Ἰωαν, 3, 3)

Σε βεβαιώνω πως εάν κανείς δεν γεννηθεί από το νερό κι από το Πνεύμα, δεν μπορεί να μπει στην Βασιλεία του Θεού. Ό,τι γεννιέται από τον άνθρωπο είναι ανθρώπινο, ενώ ό,τι γεννιέται από το Πνεύμα είναι πνευματικό.

Τι είναι νονός ή νονά;

Ο νονός είναι η λαϊκή έκφραση για τον ανάδοχο. Είναι το πρόσωπο, άνδρας ή γυναίκα, που στέκεται εγγυητής στην Εκκλησία για την πίστη του βαπτιζομένου και αναλαμβάνει τη φροντίδα μετά το βάπτισμα να τον στερεώνει στην Χριστιανική πίστη. Όπως λένε και τα λόγια του Χριστού που διάβασες παραπάνω, η βάπτισμα είναι μια δεύτερη γέννηση, μια πνευματική γέννη-

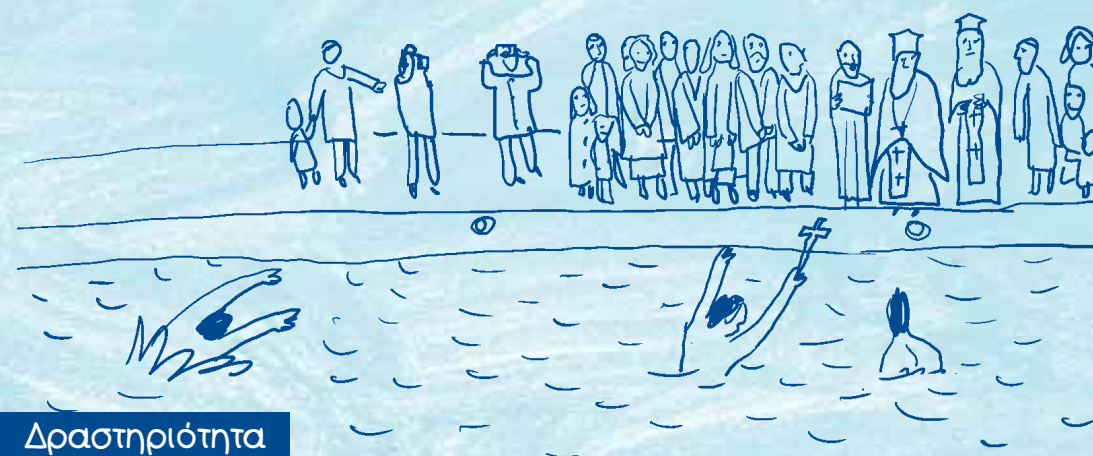
ση. Το παιδί λοιπόν έχει πνευματικό πατέρα και μητέρα τον νονό και την νονά του αντίστοιχα.

Και για την ελληνική λαϊκή παράδοση, ο νονός και η νονά είναι δεύτερος πατέρας και δεύτερη μάνα. Εάν οι γονείς πέθαιναν, ο νονός και η νονά έπρεπε να υιοθετήσουν το παιδί και να αναλάβουν την προστασία και την ανατροφή του.

Ο νονός και η νονά μας, σύμφωνα με το έθιμο, μας αγοράζουν την αναστάσιμη λαμπάδα και ένα ζευγάρι παπούτσια το Πάσχα. Γιατί; Τι λέτε να συμβολίζει;

Θεοφάνια

- Με τη βάπτισμα του Ιησού φανερώθηκε ο Θεός ως Τριάδα αχώριστη: Πατέρας, Υιός και Άγιο Πνεύμα (ως περιστέρυ). Γι' αυτό η γιορτή αυτή λέγεται «Θεοφάνια». Ο λαός μας την ονομάζει και «Φώτα», γιατί τότε βαπτίζονταν οι πρώτοι χριστιανοί κρατώντας αναμμένες τις λαμπάδες τους.
- Ο ιερέας την παραμονή της γιορτής περνά από τα σπίτια για να τα αγιάσει. Την άλλη μέρα μετά τη Θεία Λειτουργία γίνεται η ακολουθία του Μεγάλου Αγιασμού, στο ναό, ή στη θάλασσα, στα ποτάμια ή στις λίμνες. Έτσι αγιάζονται τα νερά και όλο το περιβάλλον όπου ζούμε και κινούμαστε. Ο ιερέας βυθίζει στο νερό τρεις φορές το Σταυρό ψάλλοντας: «Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου, Κύριε...».

Δραστηριότητα

- Ετοιμάζω μια κάρτα για τον νονό ή/ και την νονά μου για να τους ευχαριστήσω.
- Εξετάζω τί συμβολίζει η αναστάσιμη λαμπάδα και τα καινούρια παπούτσια που προσφέρουν οι ανάδοχοι στα βαπτιστήρια τους το Πάσχα.

Βάπτισμα 2

Το βράδυ η Κωνσταντίνα ζήτησε άδεια από τη μαμά να πάρει ένα τηλέφωνο. Τον θείο Ιγνάτιο.

Μετά από τους χαιρετισμούς και τα νέα η Κωνσταντίνα ρώτησε:

- Ήθελα να σε ρωτήσω θείε... δηλαδή ξέρεις η έρευνα που κάνουμε... δηλαδή για την μαμά που θα γίνει νονά...

- Άσε μην συνεχίζεις. Άσε με να συνδυάσω τα στοιχεία. Ερώτηση -έρευνα- Νονά. Πρόκειται για ένα μυστήριο, έτσι;

- Ε ναι...

- Θέλεις να μάθεις για το Βάπτισμα.

- Ναι.

- Όμως με την υπόσχεση ό,τι, ό,τι σου πω, να το μοιραστείς στο τραπέζι που θα τρώτε. Γνώση που δεν την μοιραζόμαστε είναι άχρηστη, ανιψιά. Να το θυμάσαι.

- Εντάξει. Θα προσπαθήσω να το καταλάβω και θα τα εξηγήσω και στους άλλους.

- Από πού μπαίνουμε στο σπίτι σας;

- Ε... από την πόρτα (άντε πάλι με τα αστεία του ο θείος).

- Από πού μπαίνουμε στην εκκλησία;

- Ε... πάλι από την είσοδο, από μια άλλη πόρτα πιο μεγάλη

- Μπράβο, το κατάλαβες. Καληνύχτα και καλό ξημέρωμα, είπε ο θείος γελώντας και ΧΡΑΠ έκλεισε το τηλέφωνο.

Η Κωνσταντίνα έμεινε στήλη άλατος. Αμάν αυτός ο θείος με τα αστεία του. Όλη η οικογένεια το 'χει κουσούρι! Μπαμπάς, θείος, γιαγιά... Τι κατάλαβα τώρα δηλαδή; Πιο μεγάλο έγινε το μυστήριο. Τι σχέση έχουν τα βαφτίσια με τις πόρτες;

.....
(Συζητήστε όλοι μαζί να δείτε εάν εσείς μπορείτε να λύσετε το μυστήριο, πριν να διαβάσετε παρακάτω.)

Τι είναι η Βάπτιση;

Είναι ο μοναδικός τρόπος με τον οποίο εισέρχεται στην Εκκλησία του Χριστού ο άνθρωπος, λαμβάνοντας επάνω του τη σφραγίδα που ανεξίτηλα δείχνει ότι ανήκει πλέον στο Χριστό. Το Μυστήριο είναι θεοσύστατο, διότι ο ίδιος ο Χριστός βαπτίστηκε και έστειλε τους μαθητές Του μετά την Ανάστασή Του, να βαπτίζουν λέγοντας: «Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τά ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτούς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος...» (Ματθ. κη, 19). Ἐκτοτε η Εκκλησία βαπτίζει κάθε άνθρωπο που θέλει να γίνει μέλος της. Με το Ἅγιο Βάπτισμα ο βαπτιζόμενος απαλλάσσεται από το προπατορικό αμάρτημα

ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς ἐκ Φωτός, Θεὸν ἀληθινόν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ· γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τούς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἅφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Απόδοση

Πιστεύω στον ένα Θεό, τον Πατέρα όλων και παντοκράτορα, που δημιούργησε τον ουρανό και τη γη, όλα όσα μπορούμε και δεν μπορούμε να δούμε. Πιστεύω και στον ένα Κύριο, τον Ιησού Χριστό, τον Υιό του Θεού τον μονογενή, που γεννήθηκε από το Θεό Πατέρα πριν απ' όλους τους αιώνες. Είναι φως από το φως, Θεός αληθινός από τον αληθινό Θεό, που γεννήθηκε και δε δημιουργήθηκε όπως τα άλλα δημιουργήματα. Είναι ομοούσιος (ένα και το αυτό) με τον Πατέρα και διαμέσου του Κυρίου μας Ιησού έγιναν όλα.

Αυτός κατέβηκε από τους ουρανοὺς για χάρη μας και για τη σωτηρία μας, έλαβε σάρκα με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος από την Παρθένο Μαρία κι έγινε άνθρωπος.

Σταυρώθηκε για εμάς την εποχή του Ποντίου Πιλάτου και, ύστερα από τα Πάθη του, ενταφιάστηκε. Και αναστήθηκε την τρίτη μέρα, όπως είχαν γράψει και οι Προφῆτες.

Και αναλήφθηκε στους ουρανοὺς και κάθεται στα δεξιά του Πατέρα.

Και πάλι θα έρδει, με δόξα, για να κρίνει τους πάντες, ζωντανούς και νεκρούς, και η βασιλεία του Κυρίου Ιησού Χριστού δε θα τελειώσει ποτέ.

Πιστεύω και στο Πνεύμα το Άγιο, το Κύριο, το ζωοποιό, που εκπορεύεται από τον Πατέρα, που προσκυνείται και δοξάζεται μαζί με τον Πατέρα και τον Υιό, που μίλησε δια μέσου των Προφητών.

Πιστεύω στην Εκκλησία που είναι μία, είναι αγία, είναι για όλους και έχει την πίστη των Αποστόλων.

Παραδέχομαι μόνο ένα βάπτισμα για τη συγχώρεση των αμαρτιών.

Περιμένω με ελπίδα την ανάσταση των νεκρών.

Και τη ζωή στην αιώνια βασιλεία του Θεού. Αμήν.

Βάπτισμα 3

Η Κωνσταντίνα μίλησε το επόμενο βράδυ ενώ τρώγανε και ξαναλέγαν για τα βαφτίσια.

- Εγώ ρώτησα τον θείο και μου είπε γιατί τα βαφτίσια. Είναι Μυστήριο.

- Αδικία, μου κλέβει την ερευνά μου, γκρίνιαξε ο Θανάσης.

Μεσολαβεί ένα δεκάλεπτο γκρίνιας και τσακωμού. Μπορείτε να το φανταστείτε μόνοι σας από τους τσακωμούς με τα αδέρφια σας, να μην τα λέμε, είναι γνωστά.

- Όταν τελειώσετε τον καυγά, αγαπητοί ντετέκτιβ, μπορείς να μου πεις κόρη, και μένα, τι είναι τα βαφτίσια; Ρώτησε η μέλλουσα νονά-η μαμά.

- Ε, δεν κατάλαβα ακριβώς, κάτι έχει να κάνει με την πόρτα;

- Ποια πόρτα, καλέ; Άιντε-άιντε, ξεκίνησε την κοροϊδία ο Θανάσης.

- Όχι την πόρτα, την είσοδο της εκκλησίας, μουρμούρισε αβέβαια η Κωνσταντίνα.

- Α, σε ευχαριστώ καλή μου, πολύ ωραία το εξήγησες, είπε λάμποντας η μαμά και την φίλησε.
- Εγώ;
- Βέβαια το βάπτισμα είναι η είσοδος του μωρού στην εκκλησία. Επειδή δεν μπορεί να μπει μόνο του, η νονά του ανοίγει την πόρτα και του δείχνει την εκκλησία...
- Και επειδή η εκκλησία δεν είναι ο ναός, πρόσθεσε ο μπαμπάς με ενθουσιασμό, αλλά είναι όλοι οι πιστοί από την εποχή του Χριστού ως σήμερα, και κεφαλή της έχει τον Χριστό, η νονά θα γνωρίσει το μωρό με τους άλλους πιστούς, με τους Αγίους...
- Ε, δεν είναι τόσο δύσκολο πια, είπε ενθουσιασμένη η μαμά. Θα γίνω νονά, θα δεχτώ. Ευχαριστώ παιδιά, με βοηθήσατε πολύ!
- Εμείς; Είπαν τα παιδιά και κοιτάχτηκαν γεμάτα απορία.

Τον καιρό του Χριστού και των Αποστόλων

Ο Φίλιππος βαπτίζει τον Αιθίοπα αξιωματούχο

Λίγο μετά την Πεντηκοστή, ένας Αιθίοπας αξιωματούχος γύριζε στην πατρίδα του από την Ιερουσαλήμ, όπου είχε πάει να προσκυνήσει. Καθισμένος στην άμαξά του διάβαζε τις προφητείες του Ησαΐα, προσπαθώντας να καταλάβει αυτά που έλεγαν για τον αληθινό Θεό.

Στο δρόμο του Αιθίοπα βρέθηκε ο Απόστολος Φίλιππος, σταλμένος από το Άγιο Πνεύμα. Τον άκουσε που διάβαζε δυνατά και τον ρώτησε:

Άραγε καταλαβαίνεις αυτά που διαβάζεις;

Ο Αιθίοπας, λες και περίμενε να τον ρωτήσουν, απάντησε απλά: Δεν μπορώ να τα καταλάβω όλα. Κάποιος πρέπει να με βοηθήσει. Ο Φίλιππος άρχισε να μιλά στον Αιθίοπα για τον Ιησού και για την καινούργια ζωή που χάρισε στον κόσμο. Του είπε ακόμα πως ο Μεσσίας, για τον οποίο μιλά ο Ησαΐας, είναι ο Ιησούς. Του είπε και άλλα πολλά.

Τα λόγια του Φιλίππου ήταν για τον Αιθίοπα το κλειδί που άνοιξε την πόρτα της ψυχής του. Του φάνηκε πως ήρθε και τον συνά-

ντησε εκείνος τον οποίο αναζητούσε. Και καθώς προχωρούσαν έφτασαν σ' ένα τόπο που είχε νερό. Τότε ο Αιθίοπας λέει:

Να νερό! Τι με εμποδίζει να βαπτιστώ;

Αν πιστεύεις με όλη σου την καρδιά, μπορείς, του είπε ο Φίλιππος. Πιστεύω ότι ο Ιησούς Χριστός είναι Υιός του Θεού, αποκρίθηκε ο Αιθίοπας.

Ο Φίλιππος τον βάπτισε. Ο Αιθίοπας συνέχισε το δρόμο του γεμάτος χαρά!

Πώς γίνεται το βάπτισμα

Το Μυστήριο του βαπτίσματος αρχίζει με τον αγιασμό του νερού, το οποίο είναι σύμβολο καθάρσης, συγχώρησης και ζωής. Όταν φέρνουν παιδάκι στην κολυμπήδρα για να το βαπτίσουν ο ιερέας λέει: *«Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ φωτίζων καὶ ἀγιάζων πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων».*

Βγάζουν τα ρουχαλάκια του μωρού, δείχνοντας έτσι ότι εγκαταλείπει τον παλιό του εαυτό, για να "ενδυθεί" στο τέλος τον Ιησού Χριστό.

Στη συνέχεια ο ιερέας παίρνει λίγο λάδι με τα δάχτυλά του και ψιθυρίζοντας τις ανάλογες ευχές αλείφει το παιδάκι κάνοντας το σημείο του σταυρού πάνω:

στο στήθος του: *«Εἰς ἱάσιν ψυχῆς καὶ σώματος»:*

Να είσαι γερό στο σώμα και στη ψυχή.

στα αυτιά του: *«Εἰς ἀκοήν πίστεως»:*

Να ακούς με προσοχή τα λόγια της πίστης.

στα ποδαράκια του: *«Τοῦ πορεύεσθαι τὰ διαβήματά σου»:*

Τα βήματά σου να σε οδηγούν κοντά στο Θεό.

στα χεράκια του: *«Αἱ χεῖρες σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν με»:*

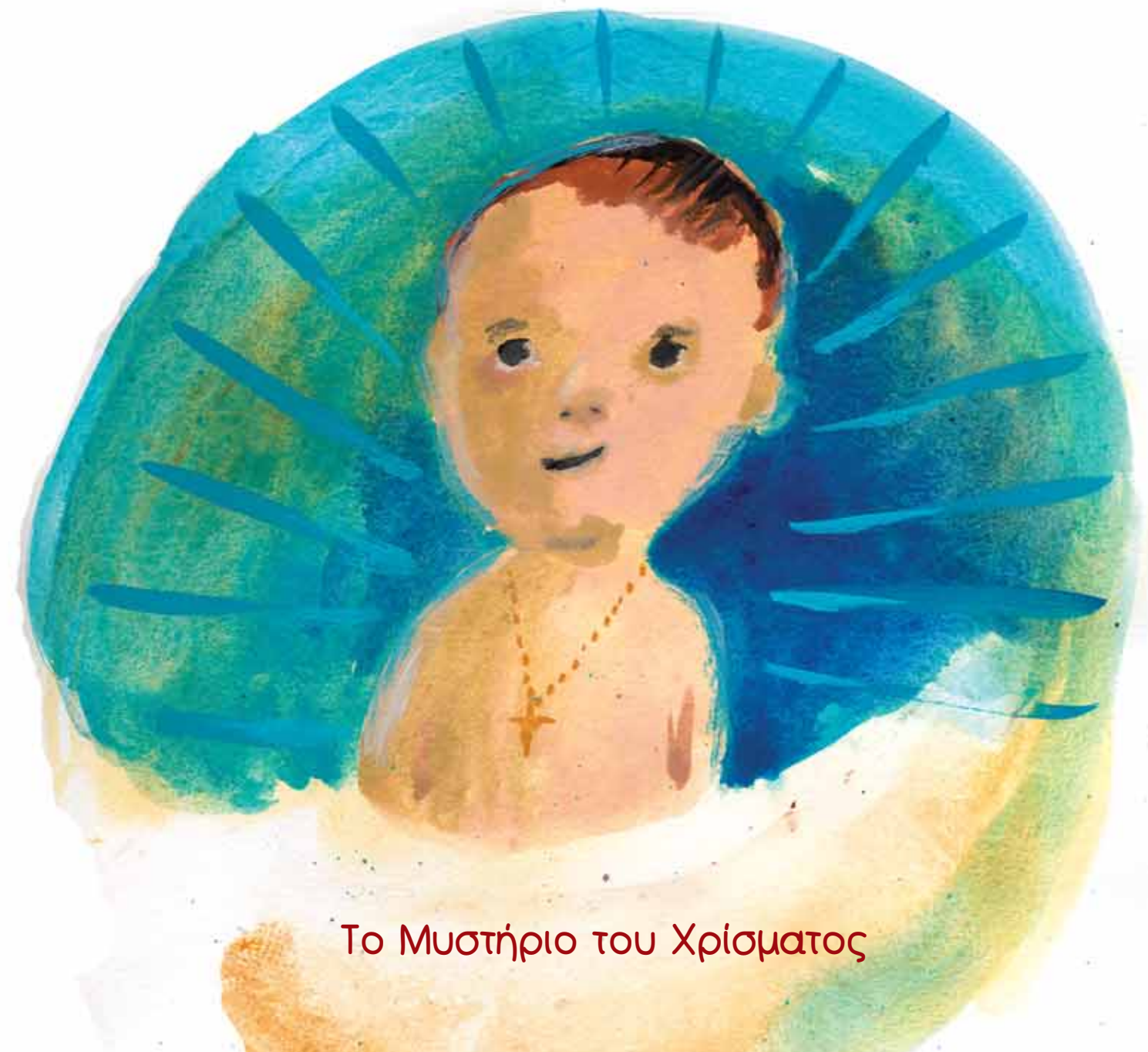
Τα χέρια σου, Θεέ μου, με έπλασαν έτσι όμορφο.

Ο ιερέας βυθίζει το παιδί στο νερό τρεις φορές προφέροντας τα λόγια: *«Βαπτίζεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ (ὄνομα), εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρός καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος».*

Μετά τη βάπτιση και αφού σκουπίσουν το παιδί, του φοράνε τα λευκά βα-

πιστικά, που είναι σύμβολο αγνότητας και χαράς, και ψέλνουν: «Χιτῶνα μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον» δηλαδή Ντύσε με με ρούχα φωτεινά, εσύ που φοράς το φως ως ένδυμα.

Και όταν ο ιερέας κρεμάει στο λαιμό του μωρού το χρυσό σταυρουδάκι, επαναλαμβάνει τα λόγια του Χριστού: «Εἴς τις θέλει ὀπίσω μου ἔλθειν... ἀράτω τὸν σταυρόν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθείτω μοι». δηλαδή όποιος θέλει να έλθει μαζί μου, ας σηκώσει με υπομονή το δικό του σταυρό και ας με ακολουθήσει.

Το Μυστήριο του Χρίσματος

Μπορεί ο Θανάσης να έχει μανία με τα αστυνομικά, αλλά και η Κωνσταντίνα έχει την μανία της. Αγαπάει πολύ να σχεδιάζει και έτοι αγαπά και τα κόμικς. Το περίεργο είναι ότι δεν της αρέσουν τα «κοριτσιίστικα» κόμικς, αλλά τα γιαπωνέζικα μάνγκα με τους σούπερ ήρωες με τα μεγάλα μάτια. Μια μέρα έδειχνε τα μάνγκα της στις ξαδέλφες της, τη Θεοδότη και την Ευαγγελία, τις κόρες του παπα Ιγνατίου.

- Κοίτα, αυτός είναι ο Σάνγκ Σεν, το παιδί του φεγγαριού, ντυμένος μια στολή από φεγγαρόφωτο.
 - Τι ωραία θα ήταν να είχαμε κι εμείς μια σούπερ στολή από φεγγαρόφωτο, απάντησε η Θεοδότη που είναι λίγο ονειροπαρμένη.
- Η θεία Δήμητρα που σιδέρωνε παραδίπλα της, άκουσε και μουρμούρισε χω-

ρίς να αφήσει το σιδέρωμα!

- Κι όμως οι ορθόδοξοι χριστιανοί έχουν μια σούπερ στολή, ακόμα πιο υπέροχη!

Τα κορίτσια αμέσως «τσιμπήσαν».

- Και πού την έχετε κρυμμένη την δική μας, μαμά, και δεν την βρίσκουμε; ρώτησε η Ευαγγελία που ήταν η μικρότερη.

- Δεν την έχουμε κρυμμένη. Την φοράμε συνέχεια. Απλά δεν φαίνεται.

- Αόρατη στολή! Υπέροχα. Και την φοράμε κάθε πρωί όταν βγάζουμε τις πυτζάμες μας; ρώτησε η Κωνσταντίνα, που είχε καταλάβει το παιχνίδι της θείας.

- Δεν χρειάζεται. Την φοράμε μια και καλή μετά το βάπτισμα μας με το Μυστήριο του Χρίσματος, απάντησε χαμογελαστά η θεία.

- ΚΙ ΑΛΛΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ; Φώναξαν τα κορίτσια.

Η θεία έβγαλε το σίδερο από την ηρίζα, γιατί είχε να πει πολλά

- Μετά το βάπτισμα το μωρό χρίεται με το «Άγιο Μύρο». Ο ιερέας κάνει το σημάδι του σταυρού στο μέτωπο, στα αυτιά, στη πλάτη, στα μάτια, στο στόμα, στο στήθος, στα χέρια και στα πόδια του νεοφώτιστου, λέγοντας κάθε φορά: «Σφραγίδα δωρεάς Πνεύματος Αγίου».

- Και πού είναι η στολή; Ρώτησαν.

- Το λάδι αυτό πάνω στο σώμα φέρνει την χάρη του Αγίου Πνεύματος. Δεν καλύπτει η χάρη αυτή όλο το σώμα, όπως οι σούπερ στολές που κάνουν άτρωτους τους ήρωες που διαβάζετε στα μάνγκα;

- Ναι, αλλά δεν το αλείφει όλο με λάδι μόνο μερικά σημεία, είπε η Θεοδότη, που της άρεσε να φέρνει αντιρρήσεις στην μαμά της.

- Σκεφτείτε μόνες σας λοιπόν; γιατί κάνει το σταυρό στο μέτωπο;

- Για να

- Και στο στήθος;

- Για να

- Και στα αυτιά;

- Για να

- Και στα χέρια;

- Για να

- Και στα πόδια;

- Για να

- Άφησα τελευταίο το σταυρό που γίνεται στην πλάτη. Είσαστε χαρούμενα και καλά παιδιά και μπορεί να μην πάει ο νους σας. Ο ιερέας χρίει την πλάτη μας για να έχουμε δύναμη να σηκώσουμε το Σταυρό του Χριστού, τον δικό μας σταυρό, που θα είναι τα βάσανα και οι πίκρες της ζωής μας. Σκεφτείτε όμως πόση ευλογία έχουμε για να αντιμετωπίσουμε τις δυσκολίες της ζωής. Είμαστε ντυμένοι με την χάρη του Αγίου Πνεύματος από μωρά.

Η θεία ξαναέβαλε το σίδερο στην-πρίζα και συνέχισε το σιδέρωμα. Τα κορίτσια συνέχιζαν να κοιτούν κόμικς, αλλά στην πραγματικότητα προσπαθούν να σκεφτούν κάθε μέρος του σώματος τους που είχε αγγίξει το Μυστήριο του χρίσματος και πώς θα έμοιαζε εάν μπορούσαν να δουν με τα μάτια τους αυτήν την αόρατη στολή χάριτος.

Αφού διαβάσετε το κείμενο, συζητήστε και συμπληρώστε με την σωστή κατά την γνώμη σας πρόταση τα κενά που υπάρχουν.

Τι είναι;

Το Άγιο Μύρο: Το Άγιο Μύρο αποτελείται από το λάδι και σαράντα αρωματώδεις ουσίες (τριαντάφυλλο, βασιλικό, δεντρολίβανο, γιασεμί, κλπ) και συμβολίζει τα πολλά και διάφορα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος.

Η Εκκλησία της Ελλάδος προμηθεύεται το Άγιο Μύρο από το Οικουμενικό Πατριαρχείο της Κωνσταντινουπόλεως. Το Πατριαρχείο ετοιμάζει Άγιο Μύρο κάθε πέντε χρόνια και το καθαγιάζει στον Πατριαρχικό Ναό τη Μεγάλη Πέμπτη στην "Τελετή καθαγιάσεως του Αγίου Μύρου", στην οποία συλλειτουργούν ο Πατριάρχης και άλλοι Αρχιερείς. Συμμετέχει ολόκληρη η Ορθόδοξη Εκκλησία με εκπροσώπους των κατά τόπους ανά τον κόσμο Ορθοδόξων Εκκλησιών.

Ψάχνω στο λεξικό και συζητώ

- Μύρο
- Οικουμενικός

Τον καιρό του Χριστού και των Αποστόλων

Αυτό τό λάδι συμβολίζει τη σταθερή παρουσία του Αγίου Πνεύματος στην Εκκλησία. Το Άγιο Πνεύμα κατήλθε στον κάθε Απόστολο προσωπικά τη μέρα της Πεντηκοστής και από τότε έρχεται και κατοικεί στον κάθε άνθρωπο, που δέχεται τον Χριστό και εισέρχεται στην Εκκλησία.

Δραστηριότητα

Τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος

Όπως το λάδι του Αγίου Μύρου περιέχει διαφορετικά αρώματα, έτσι και η πα-

ρουσία του Αγίου Πνεύματος στην Εκκλησία και στη ζωή του πιστού παρέχει διαφορετικά χαρίσματα. Τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος, σύμφωνα με τον Απόστολο Παύλο, είναι η αγάπη, η χαρά, η ειρήνη, η μακροθυμία, η χρηστότητα, η αγαθότητα, η πίστη, η πραότητα, η εγκράτεια.

Ζωγράφισε ένα μικρό σήμα για κάθε ένα χάρισμα

ΑΓΑΠΗ

ΧΑΡΑ

ΕΙΡΗΝΗ

ΜΑΚΡΟΘΥΜΙΑ

ΧΡΗΣΤΟΤΗΤΑ

ΑΓΑΘΟΤΗΤΑ

ΠΙΣΤΗ

ΠΡΑΟΤΗΤΑ

ΕΓΚΡΑΤΕΙΑ

Μετάνοια - Εξομολόγηση 1

- Στο Κατηχητικό κάναμε μια πολύ ωραία ζωγραφιά σήμερα! Ζωγραφίσαμε τον Παράδεισο, είπε ένα Σάββατο στο τραπέζι ο Θανάσης
- Θαυμάσια. Και τι ζωγράφισες; Τον ρώτησε η μητέρα
- Ε, ξέρεις... Αγίους, λουλούδια, ποταμάκια...
- Δεν έβαλε και τίποτα ληστές, τίποτα διαρρήκτες και ντετέκτιβ; Τον κορόιδεψε όπως συνήθως η αδελφή του.

Όλοι χαμογέλασαν, εκτός από τον Θανάση.

- Άκου να δεις, οι ληστές είναι για τα αστυνομικά μυστήρια που διαβάζω. Δεν μπερδεύομαι εγώ να ζωγραφίζω αγγελάκια σαν φωτομοντέλα όπως μερικές - μερικές... Της απάντησε ειρωνικά.
- Ε, δεν θα τσακωθείτε στο τραπέζι παιδιά, μίλησε αυστηρά η μητέρα
- Άλλωστε στον Παράδεισο έπρεπε να βάλεις και ληστές, είπε σοβαρά ο πατέρας και έσκυψε στο πιάτο του, όπως συνήθως κάνει μετά την εκτόξευση μιας «τορπίλλης».
- Μας δουλεύεις, μπαμπά. Ξέρουμε ότι οι αμαρτωλοί δεν πάνε στο Παράδεισο, είπε αυστηρά η Κωνσταντίνα, που της άρεσε να διορθώνει τους μεγάλους.
- Δεν τα ξέρετε καλά. Ο Παράδεισος είναι γεμάτος αμαρτωλούς.
- Α, ναι, και στην Κόλαση ποιοι πάνε; είπε εκνευρισμένος ο Θανάσης, επειδή ένιωθε ξαφνικά ότι τον κορόιδευαν όλοι.

Σιωπή. Ο θυμωμένος και παραπονεμένος τόνος του Θανάση τους τάραξε και σιώπησαν, γιατί κατάλαβαν ότι τον στενοχώρησαν. Κι ο Θανάσης ξαναρώτησε πιο ήρεμα.

- Πραγματικά μπερδεύτηκα. Στην Κόλαση ποιοι πάνε;
- Στην Κόλαση πάνε οι αμετανόητοι, απάντησε αργά και καθαρά η μητέρα. Τα παιδιά κατάλαβαν ότι η μητέρα είπε κάτι σημαντικό, γι' αυτό μιλούσε συλλαβιστά. Άνοιξαν καλά τα αυτιά τους.
- Όσοι δεν μετανοούν, κρατούν τον εαυτό τους μακριά από το Χριστό, την αγάπη και το φως Του, συμπλήρωσε η μητέρα.

Ο πατέρας σηκώθηκε και πήρε ένα από τα αυτοκόλλητα χαρτάκια, όπου σημείωναν τα ψώνια στο ψυγείο και έγραψε κάτι:

Μετάνοια = μετά + νους

- Αλλάζω νου, δηλαδή, αλλάζω μυαλά και γι' αυτό ο Θεός με συγχωρεί και με δέχεται στην αγκαλιά του. Είπαμε για το Βάπτισμα, το Χρίσμα. Είναι κι άλλο ένα εξίσου σημαντικό: Η Μετάνοια και η Εξομολόγηση.
- ΚΙ ΑΛΛΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ; Φωνάξανε μαζί και τα δύο παιδιά.

Μετάνοια - Εξομολόγηση

Κάθε χριστιανός πριν κοινωνήσει προετοιμάζεται. Πηγαίνει στον πνευματικό του και εξομολογείται τις αμαρτίες του ζητώντας συγχώρεση. Μετανοεί δηλαδή και προσπαθεί να επανορθώσει το κακό που έκαναν σε αυτόν και στους άλλους. Παίρνει απόφαση και προσπαθεί να μην τις ξανακάνει.

Τον εξομολογούμενο ακούει ο Χριστός και ο πνευματικός που δείχνει κατανόηση και συμπόνια. Κάποτε όμως του βάζει κάποιο κανόνα για να τον βοηθήσει στον αγώνα της μετάνοιας.

Ο πνευματικός διαβάζει στον εξομολογούμενο την συγχωρητική ευχή και του δίνει την συγχώρεση, την συγγνώμη του Χριστού.

Ψάχνω στο λεξικό και συζητώ

- Μετάνοια = μετά + νους
- Συγχωρώ = συν + χωρώ

Τι είναι;

Πνευματικός: Ο αναστημένος Χριστός έδωσε στους Αποστόλους την δύναμη να συγχωρούν τις αμαρτίες των ανθρώπων στο όνομα του. «Λάβετε Πνεύμα Άγιο. Σε όποιους συγχωρέσετε τις αμαρτίες τους θα είναι συγχωρεμένες σε όποιους τις κρατήσετε ασυγχώρητες, θα μείνουν κρατημένες». (Ιωαν. 20, 22-23).

Οι Απόστολοι μετέφεραν την δύναμη αυτή στους επισκόπους και οι επίσκοποι σε ορισμένους ιερείς.

Πνευματικός είναι ο ιερέας που με την ευλογία του επισκόπου του έχει την διάκριση να ακούει τις αμαρτίες των ανθρώπων και να τις συγχωρεί. Πάνω του έχει την μεγάλη ευθύνη να στηρίζει και να συμβουλεύει τα πνευματικά του παιδιά, οδηγώντας τα στη μετάνοια.

Δραστηριότητα

Ζωγραφίστε και σεις τον Παράδεισο σε ζευγάρια και συζητήστε τι θα βάλετε μέσα. Αφήστε την φαντασία σας ελεύθερη, αλλά ελέγξτε την και με τις γνώσεις που έχετε.

Τον καιρό του Χριστού και των Αποστόλων

Το Μυστήριο της Μετανοίας καθιέρωσε ο Ιησούς Χριστός έτσι, ώστε, συνειδητοποιώντας τις αμαρτίες μας και μετανιώνοντας γι' αυτές, να συγχωρούμαστε: «Λάβετε Πνεύμα Άγιο. Σε όποιους συγχωρέσετε τις αμαρτίες τους θα είναι συγχωρεμένες σε όποιους τις κρατήσετε ασυγχώρητες, θα μείνουν κρατημένες». (Ιωαν. 20, 22-23).

Ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός συγχωρούσε αμαρτίες: «Οι αμαρτίες σου συγχωρέθηκαν» (Λουκ. 7,48). Συνιστούσε στους ανθρώπους να αποφεύγουν το κακό και να μένουν καθαροί απ' αυτό. «Από δω και πέρα μην αμαρτάνεις πια» (Ιωαν. 5,14).

Μετάνοια - Εξομολόγηση 2

Το επόμενο βράδυ ο Θανάσης βρήκε όλη την οικογένεια να μιλά στο καθιστικό και πέρασε στην επίθεση. Ήρθε κρατώντας ένα μεγάλο ρολό χαρτί και προσπαθούσε να κρατήσει τα γέλια του.

- Ορίστε, είπε, έφτιαξα μια καινούρια ζωγραφιά του παραδείσου μετά από τις συμβουλές του μπαμπά.

Ξεδίπλωσε πάνω στο τραπέζι την ζωγραφιά του και δεν κρατήθηκε. Έσκασε στα γέλια.

- Τι είναι αυτό; Τσίριξε η Κωνσταντίνα

- Χα, χα, Ο Παράδεισος... χα, χα γεμάτος ληστές... χα,χα και γκάγκστερ, όπως είπε ο μπαμπάς.

Γέλασαν όλοι μαζί. Σε μια όμορφη πεδιάδα ανάμεσα στα λουλούδια περπατούσαν οι Άγιοι και οι Αγίες μαζί με κάτι τύπους με πολυβόλα, με πειρατές και πειρατίνες με τεράστιες χατζάρες, κακούς σουπερρωές και άλλα «μούτρα».

Μετά τα γέλια η μητέρα τον ρώτησε.

- Πραγματικά, δεν κατάλαβες την κουβέντα μας;

- Ε, ήθελα να σας πειράξω. Αλλά..

- Μπαμπά, αλήθεια το κουβεντιάσαμε στο δρόμο για το σχολείο και δεν καταλαβαίναμε ποιος ληστής μπορεί να μπει στον Παράδεισο.

- Μνήσθητι μου Κύριε... Μουρμούρισε ο πατέρας μελοδραματικά σηκώνοντας ψηλά το βλέμμα.

- Για σκεφτείτε λίγο, είπε η μητέρα. Το ξέρετε.

- Τι να σκεφτούμε;

- Ποιος ληστής μπήκε στον παράδεισο.

- Και πού να ξέρουμε εμείς;

- Αφού σας το μαρτύρησα.

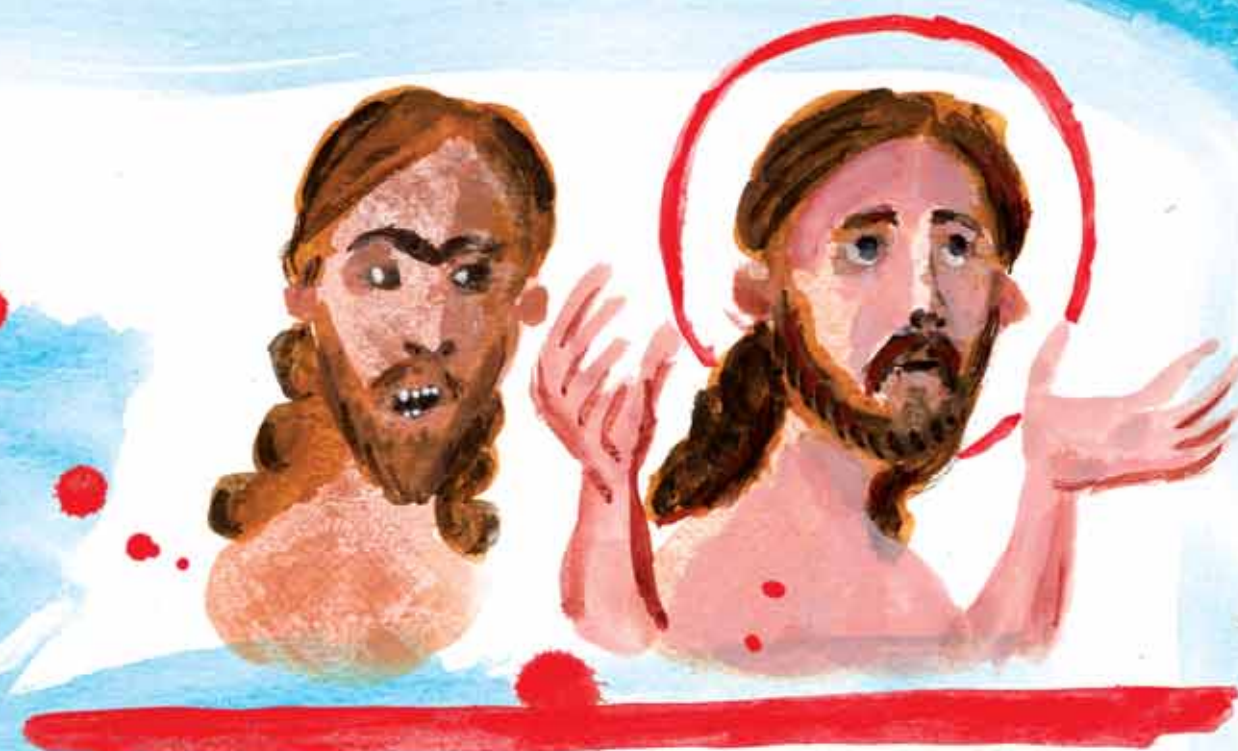
Τα παιδιά τον κοίταξαν σαν χαζά. Η Κωνσταντίνα πειράχτηκε.

- Δεν είπαμε ότι οι μεγάλοι δεν πρέπει να κάνουν τον έξυπνο στους πιο μικρούς;

- Καλά, συγγνώμη, είπε ο πατέρας. Όμως νόμισα ότι αμέσως θα καταλαβαίνατε για ποιον ληστή μιλώ.

- Γιατί, μας είπες το όνομά του;

- Το όνομά του κανείς δεν θυμάται. Όλοι θυμούνται την μετάνοιά του και την φράση

που τον έβαλε στον Παράδεισο: «Μνήσθητί μου Κύριε, όταν έλθης ἐν τῇ βασιλείᾳ Σου».

- Α, το βρήκα. Ο ληστής που σταυρώθηκε μαζί με τον Χριστό, φώναξε ενθουσιασμένος ο Θανάσης.

- Τς, τς βέβαια, έκανε η Κωνσταντίνα. Είναι καθαρό. Ο ένας μετανόησε και ο άλλος έμεινε αμετανόητος.

- Εντάξει, κατάλαβα τι είναι μετάνοια, είπε ο Θανάσης και μάζεψε τη ζωγραφιά του. Δεν τους ζωγράφισα καλά. Οι ληστές μετά την μετάνοια και τον αγώνα τους δεν μοιάζουν με ληστές.

- Άντε, αφού το καταλάβατε πάμε να φάμε ένα κοκκινιστό «μόσχο σιτευτό» με φασολάκια που σας μαγείρεψα, γιατί ήρθα νωρίς από τη δουλειά σήμερα, είπε ο πατέρας.

- Αυτό το «πιάσατε»; Του έκλεισε το μάτι η μαμά.

Τα παιδιά κοιπόντουσαν απορημένα.

- Άντε άσωτα, στρώστε το τραπέζι, είπε γελώντας ξανά η μαμά.

Όσο στρώναν το τραπέζι, τα παιδιά ψιθύριζαν ιδέες για τον «άσωτο υιό», τον «εκ δεξιών» ληστή και την μετάνοια. Το μυστήριο είχε λυθεί, όμως, άλλη φορά έπρεπε να είναι πιο παρατηρητικοί μυστικοί ντετέκτιβ και να πιάνουν τις κουβέντες που οδηγούν στη λύση αμέσως.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΝΟΣ ΑΓΙΟΥ

Μωυσής ο Αιθίοψ

Ο όσιος Μωυσής ο Αιθίοψ ήταν ένας τεράστιος έγχρωμος Αφρικανός. Η δύναμη του και η σκληρότητά του τρόμαζαν ακόμα και τους ίδιους τους ληστές που τον κάναν αρχηγό τους και τρομοκρατούσαν την Αίγυπτο για πολλά χρόνια. Κάποτε κυνηγημένος από τον στρατό κατέφυγε στα βάθη της ερήμου και γνώρισε τους μοναχούς που ασκήτευαν εκεί. Σιγά-σιγά μεταστράφηκε και μετανόησε. Εξομολογήθηκε και έζησε σαν μοναχός την υπόλοιπη ζωή του, ώσπου αξιώθηκε να χειροτονηθεί και ιερέας. Το παράδειγμά του βοήθησε και άλλους να μετανοήσουν και απέκτησε πολλούς μαθητές. Η χριστιανική εκκλησία τον ανακήρυξε Όσιο και τον τιμούμε στις 28 Αυγούστου.

Το μυστήριο της μετάνοιας και της εξομολόγησης μπορεί να οδηγήσει ακόμα και τον πιο τρομερό εγκληματία όχι μόνο στη συγχώρεση των αμαρτιών του, αλλά ακόμα και στην αγιότητα.

Ψάχνω στο λεξικό και συζητώ

- Εξομολόγηση

Μετάνοια - Εξομολόγηση 3

Όσο πλέναν τα δόντια τους, τα παιδιά μιλούσαν για τον άσωτο υιό και την σχέση αυτής της ιστορίας με τη μετάνοια και με τον Χριστό. Θυμήθηκαν τον μπαρμπα -Στυλιανό, τον παραμυθά- ήταν η αγαπημένη του ιστορία. Τώρα καταλαβαίνουν περισσότερο γιατί την προτιμούσε.

Την άλλη μέρα μετά από το σχολείο περάσανε από την αυλή του - είχαν ειδοποιήσει τους γονείς τους να μην ανησυχούν. Βρήκαν τον μπαρμπα Στυλιανό πάνω στην σκάλα να στερεώνει το γιασεμί.

- Καλησπέρα, εχτές το βράδυ σας θυμηθήκαμε, είπαν χαρούμενα
- Γιατί καλέ, είδατε κανένα εφιάλτη, κανένα αρχηγό κανιβάλων στον ύπνο σας; Τους απάντησε με τα αιώνια αστεία του.
- Όχι, είπε η Αθανασία που ήταν πιο καλή στις εξηγήσεις. Μιλήσαμε για το Μυστήριο της εξομολόγησης, για την μετάνοια και ήρθε η συζήτηση στον άσωτο υιό.
- Θυμηθήκαμε πως είναι η αγαπημένη σας ιστορία και τι ωραία που τη λέτε, πρόσθεσε ο Θανάσης.

- Τούτη η ιστορία αξίζει να κατέβω από την σκάλα, είπε και κατέβηκε και μάζεψε την σκάλα. Όλοι κατεβαίνουμε από την σκάλα έτσι κι αλλιώς ό-
ταν την ακούμε.

Τα παιδιά κοιτάχτηκαν απορημένα. Πάλι άρχισε να μιλά με γρίφους!

- Ποια σκάλα εννοείτε; Τόλμησε να ρωτήσει ο Θανάσης.

- Την σκάλα που δεν φαίνεται. Την σκάλα που εύκολα ανεβαίνεις και δύ-
σκολα κατεβαίνεις.

Πάλι κοιταχτήκανε σαν χαζά. Περίμεναν.

- Την σκάλα του εγωισμού μας εννοώ.

Κάθισε στο πεζούλι και τα παιδιά στα σκαμνάκια που ήταν έτοιμα.

- Μερικοί λένε πως όλη η πίστη μας συνοψίζεται σε αυτή την παραβολή.
Αν κάποιος μας ρωτούσε τι πιστεύουμε, θα μπορούσαμε να του διηγη-
θούμε τούτη την ιστορία για να καταλάβει. Αν κάποιος μας ρωτούσε για-
τί σταυρώθηκε ο Χριστός, πάλι την παραβολή αυτή θα του δίναμε για
απάντηση. Αν κάποιος ρωτούσε ποιος είναι ο Θεός σας, την παραβολή
του Ασώτου θα του λέγαμε και θα καταλάβαινε. Και βέβαια η ιστορία μι-
λά και για το Μυστήριο της εξομολόγησης και για την μετάνοια. Όμως
μία ιστορία λέει πολύ περισσότερα σε πολλούς περισσότερους, όπως
λένε οι παραμυθάδες, και σίγουρα έχει μέσα της πολλά άλλα νοήματα,
που το δικό μου το μυαλό δεν μπορεί ή δεν χρειάζεται να βρει.

- Γι' αυτό καλύτερα να σας ξαναπώ την ιστορία.

Οι γάτες λες και το κατάλαβαν, ήρθαν στην αγκαλιά των παιδιών και κούρ-
νιασαν, καθώς ξεκίναγε να διηγείται ο παραμυθάς.

Είπε ο Χριστός μας αυτή την παραβολή.

Ένας άνθρωπος είχε δυο γιους. Και είπε ο πιο μικρός από αυτούς στον
πατέρα του:

- Πατέρα, δώσ' μου το μερίδιο που μου ανήκει από την περιουσία.

Ο πατέρας είχε προσπαθήσει με λόγια να νουθετήσει τον μικρότερο. Μα
δεν τον άκουγε και ήθελε να κάνει του κεφαλιού του. Ο πατέρας δέχτηκε
και τους μοίρασε την περιουσία. Δεν κράτησε τίποτα για τα γηρατιά του.

Ο μεγάλος έμεινε κοντά στον πατέρα του και τον φρόντιζε όπως φρόντιζε τα χω-
ράφια και τα υποστατικά τους. Ύστερα από λίγες μέρες ο μικρότερος γιος πού-
λησε όλα όσα ήταν το μερίδιο του και πήρε τα λεφτά. Έφυγε σε μακρινή χώρα...
και εκεί διασκόρπισε την περιουσία του κάνοντας άσωτη ζωή.

Και όταν αυτός τα ξόδεψε όλα, έπεσε μεγάλη πείνα σ' εκείνη τη χώρα... και αυτός
άρχισε να πεινά. Τότε πήγε και υπηρέτης σ' έναν από τους κατοίκους εκείνης της
χώρας και εκείνος τον έστειλε στα χωράφια να βόσκει γουρούνια. Ήταν κακός ερ-
γοδότης και άσπλαχνος άνθρωπος και ποτέ δεν του έδινε όσα χρειαζόταν για να
χορτάσει. Έβλεπε τα γουρούνια που χόρταιναν με χαρούπια και τα ζήλευε.
Τότε ήρθε σε συναίσθηση και είπε.

- Ο πατέρας μου ποτέ δεν άφησε εργάτη του να πεινάσει και όλοι ήταν ευχαρι-
στημένοι στην δουλειά του κι εγώ δουλεύω για ξένους και πεθαίνω της πείνας.
Θα σηκωθώ και θα πάω στον πατέρα μου και θα του πω... Πατέρα' ήμαρτον
στον ουρανό και σε σένα και δεν αξίζω πια να με πεις παιδί σου... πάρε με για

εργάτη σου να με αμείβεις όσο αμείβεις έναν εργάτη.

Και σηκώθηκε και πήγε στον πατέρα του. Και από τον δρόμο ακόμη μακριά, τον είδε ο πατέρας του και πόνεσε η ψυχή του· έτρεξε και έπεσε στην αγκαλιά του του και τον φίλησε. Τότε του είπε ο γιος:

- Πατέρα, αμάρτησα στον ουρανό και σε σένα και δεν αξίζω πια να με πεις παιδί σου. Συγχώρεσε με και έκανα μεγάλο λάθος.

Και ο πατέρας είπε στους υπηρέτες του:

- Βγάλτε και φέρτε την πιο καλή φορεσιά και ντύστε τον και βάλτε δαχτυλίδι στο χέρι του και παπούτσια στα πόδια, που είναι ξυπόλητος και κουρελής... και φέρτε και σφάξτε το θρεμμένο μοσχάρι, και ας φάμε και ας χαρούμε... γιατί τούτο το παιδί μου ήταν πεθαμένο και ξανάζησε και ήταν χαμένο και βρέθηκε.

Και άρχισαν να διασκεδάζουν.

Και ήταν ο μεγαλύτερος γιος του στο χωράφι και όπως ερχόταν και πλησίασε στο σπίτι, άκουσε όργανα και τραγούδια, και κάλεσε έναν από τους υπηρέτες και ζητούσε να μάθει τι τάχα να ήσαν τούτα. Και ο υπηρέτης του είπε πως ήρθε ο αδελφός σου και ο πατέρας σου έσφαξε το θρεμμένο μοσχάρι, γιατί τον είδε και ήρθε πίσω γερός. Τότε ο μεγάλος αδελφός οργίστηκε και δεν ήθελε να μπει στο σπίτι.

Βγήκε λοιπόν ο πατέρας του και τον παρακαλούσε. Και εκείνος αποκρίθηκε και είπε στον πατέρα:

- Τόσα χρόνια δουλεύω σε σένα και ποτέ δεν παραμέλησα εντολή σου, και ποτέ δεν έδωκες σε μένα ένα κατοίκι για να διασκεδάσω με τους φίλους μου αλλά όταν ήρθε τούτος ο γιος σου, που σου σπατάλησε όλο το βίος, έσφαξες για χάρη του το θρεμμένο μοσχάρι.

Τότε ο πατέρας του είπε:

- Παιδί μου, συ πάντα είσαι μαζί μου και όλα τα δικά μου είναι δικά σου... αλλά έπρεπε να διασκεδάσουμε και να χαρούμε, γιατί τούτος ο αδελφός σου ήταν πεθαμένος και ξανάζησε και ήταν χαμένος και βρέθηκε.

Έτσι χαίρεται ο Θεός κάθε φορά που γυρνάμε στην αγκαλιά του, εξομολογούμε τα λάθη μας και ζητάμε την συγγνώμη Του. Γι' αυτό στον Παρά-

δεισο έχουν συνέχεια χαρές και πανηγύρια. Δεν προλαβαίνουν να χαίρονται κάθε τόσο που γυρίζουμε μετανιωμένοι, είπε και το αστείο του στον γάτο που ήταν στην αγκαλιά του ο μπαρμπα Στυλιανός.

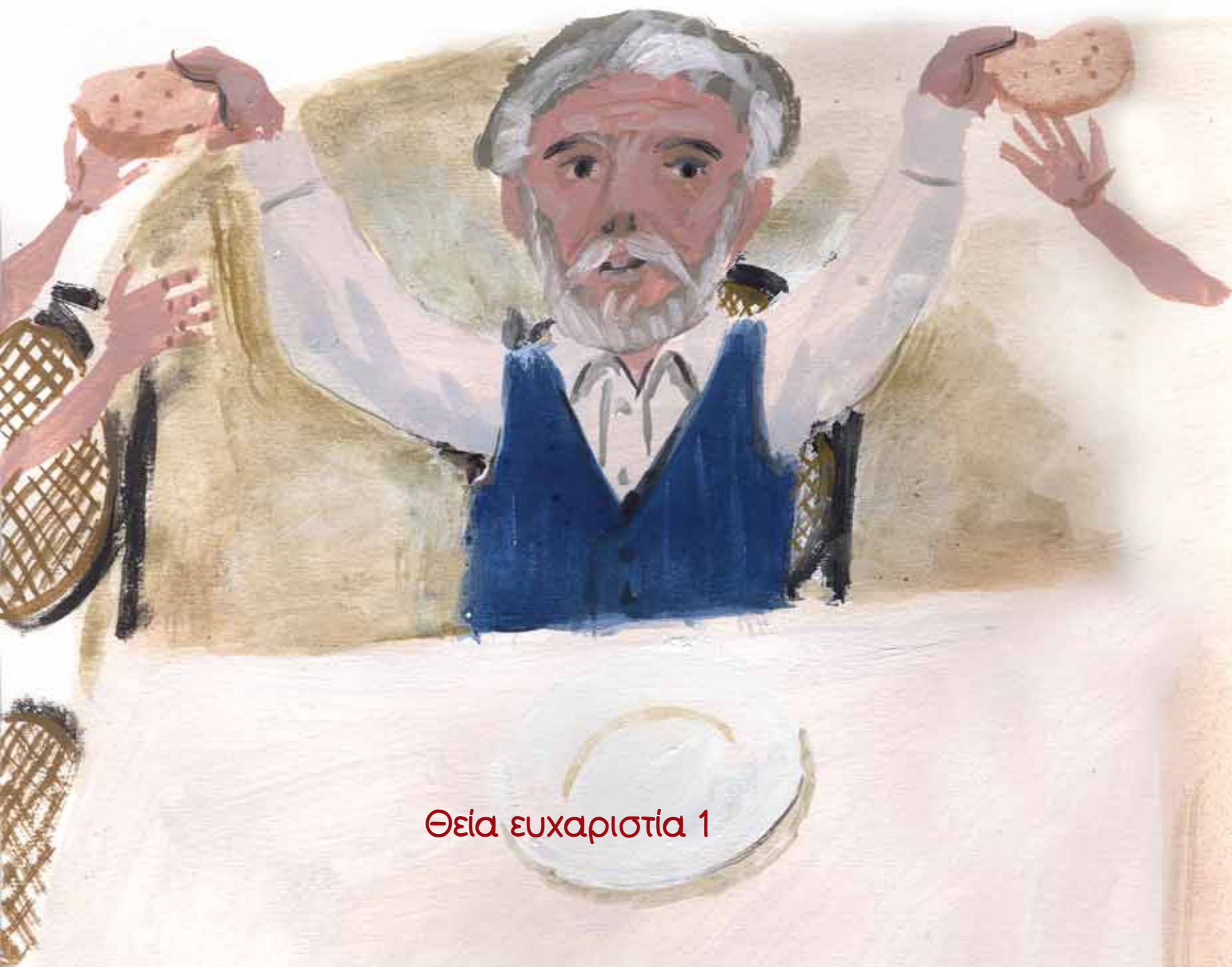
Και πραγματικά, αυτός ο γάτος χανόταν ολόκληρες μέρες και γυρνούσε πίσω πότε γεμάτος γρατζουνιές και πότε με δαγκωμένο αυτί. Αλλά μυαλό δεν έβαζε.

- Ευτυχώς που οι άνθρωποι έχουν περισσότερο μυαλό από τις γάτες, σκέφτηκε ο Θανάσης, και μπορούν να καταλαβαίνουν την παραβολή του ασώτου.

Ψάχνω στο λεξικό και συζητώ

- Άσωτος υιός
- Ήμαρτον

Θεία ευχαριστία 1

Και αυτή την Κυριακή, όπως πάντα, ήρθαν να τους επισκεφθούν και να φάνε μαζί τους ο παππούς ο Απόστολος και η γιαγιά η Κερασία. Ήταν λοιπόν μια καλή ευκαιρία για τα παιδιά να συνεχίσουν στο κυριακάτικο τραπέζι την έρευνά τους για τα Μυστήρια.

Αφού έβαλε η μητέρα το ψητό στη μέση, έκαναν την προσευχή τους και ο παππούς έκοψε το ψωμί και μοίρασε. Μετά η μητέρα σέρβιρε τα παιδιά και οι μεγάλοι σερβιρίστηκαν μόνοι τους.

Στην τρίτη πιρουιά ο Θανάσης ξεκίνησε:

- Ξέρετε, κάνουμε μια έρευνα για τα Μυστήρια...

- Πάλι προσγειώθηκαν εξωγήινοι στη γειτονιά; είπε ο παππούς σε μια πατάτα.

Ποτέ δεν κοιτούσε τον άλλο, όταν έλεγε αστείο και όσοι δεν τον ήξεραν αμφέβαλαν εάν μιλά σοβαρά.

- Πρόκειται για τα Μυστήρια της Εκκλησίας, είπε η Κωνσταντίνα σοβαρά.

- Α μάλιστα, τα Μυστήρια της Εκκλησίας. Και για ποιο από όλα ενδιαφέρεστε; Συνέχισε ο παππούς χαμογελαστός.

- Σκεφτήκαμε πολλά... απάντησε ο Θανάσης, που πάντα ήθελε να παριστάνει ό-τι ξέρει περισσότερα από όσα καταλαβαίνει

- Και τι ανακαλύψατε καμάρι μου; Είπε με θαυμασμό η γιαγιά Κερασία.

- Ε σκεφτόμασταν ποιο είναι το σπουδαιότερο... προσπάθησε να τα μπαλώσει η Κωνσταντίνα.

- Το σπουδαιότερο είναι αυτό που μοιάζει με αυτό που κάνουμε εδώ τώρα, είπε δυνατά ο παππούς σε ένα μαρουλόφυλλο της σαλάτας.

Τα παιδιά μέιναν με το στόμα ανοιχτό.

- Τι με κοιτάτε; Τι κάνουμε εδώ;

- Εεεεεε.... Τρώμε, απάντησαν τα παιδιά.

- Τρώμε όλοι μαζί, δεν τρώμε χώρια. Είμαστε μια οικογένεια και εγώ σας μοίρασα το ψωμί. Θα μπορούσε να είναι ένα πρόσφορο.

- Εεεεεε... και τι σημασία έχει;

- Σκεφτείτε λίγο. Τι μέρα έχουμε;

- Κυριακή. Και λοιπόν;

- Για σκεφτείτε λίγο, βρε παιδιά, προσπάθησε να βοηθήσει η μητέρα. Σκεφτείτε τι σας θυμίζει. Κυριακή και τρώμε όλοι μαζί ένα κοινό φαί;

- Το ψητό έχει γίνει λουκούμι, τους διέκοψε ο πατέρας, γιατί κατάλαβε ότι τα παιδιά πιέστηκαν.

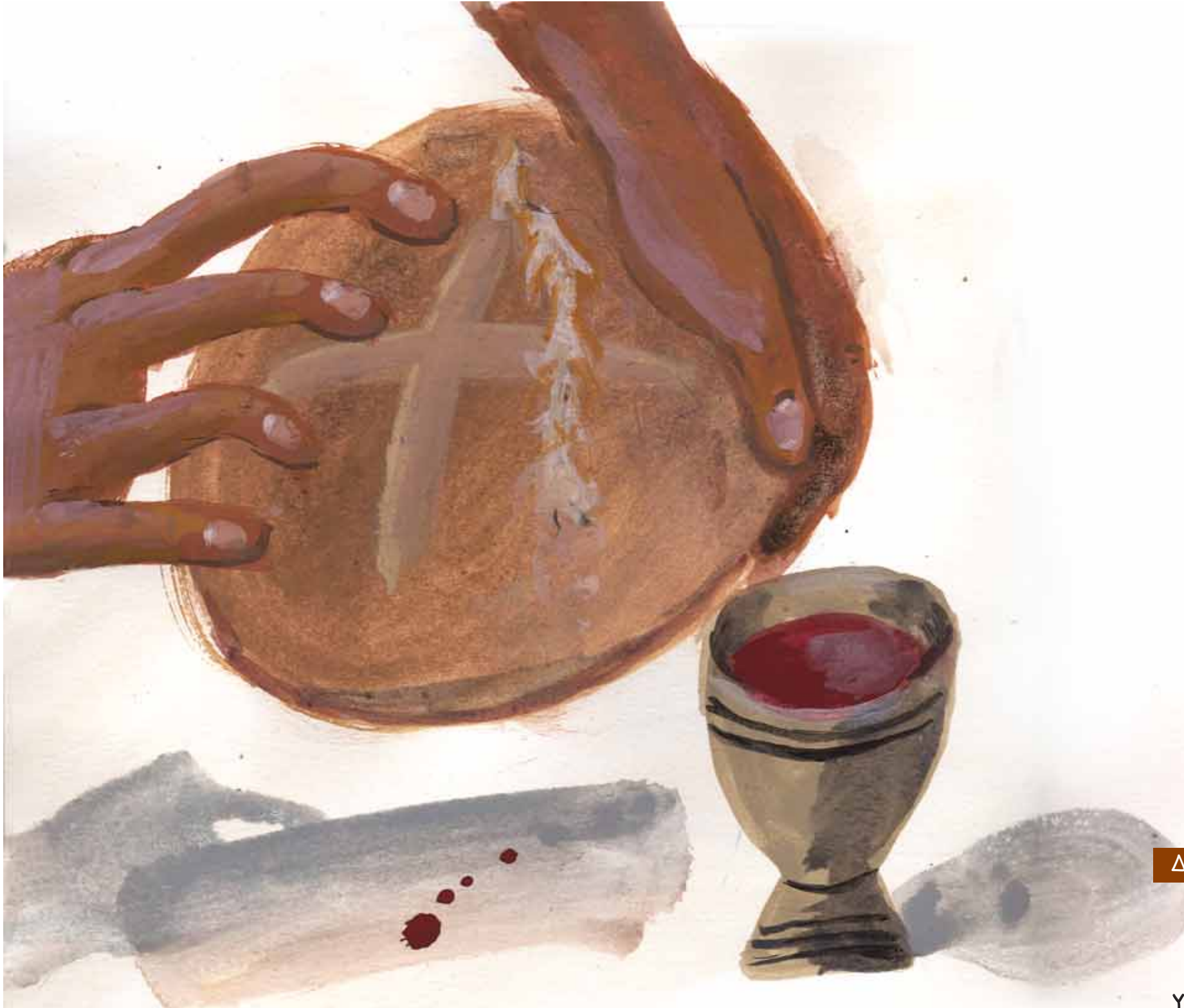
- Σκεφτείτε, καλά μου, τον Χριστό μας που έτρωγε με τους μαθητές Του και τους είπε να συγκεντρώνονται στο όνομά Του, βοήθησε η γιαγιά Κερασία

- ΣΤΟΝ ΜΥΣΤΙΚΟ ΔΕΙΠΝΟ, φώναξε ενθουσιασμένος ο Θανάσης.

- Τα πρώτα χριστιανικά χρόνια οι Απόστολοι συναντιούνται μαζί με τους πιστούς την Κυριακή και έτρωγαν όλοι μαζί και...

- ΤΟ ΒΡΗΚΑ, ήρθε η σειρά της Κωνσταντίνας να φωνάξει. Η Θεία Ευχαριστία.

- Ωραία, τότε μπορούμε να συνεχίσουμε το φαί μας, είπε ο πατέρας, που όπως πάντα είχε τελειώσει πρώτος το πιάτο του και περίμενε να τελειώσουν και οι άλλοι, για να σερβιριστεί το φρούτο.

Ψάχνω στο λεξικό και συζητώ

- Θεία Ευχαριστία
- Θεία Κοινωνία
- Γιατί χρησιμοποιούμε και τις δύο εκφράσεις;
- Τι σημαίνει η κάθε μία;

Τον καιρό του Χριστού και των Αποστόλων

Διαβάζουμε στην Καινή Διαθήκη (Ματθ. 26, 26-28): «Κι ενώ έτρωγαν, πήρε ο Ιησούς το ψωμί και το ευλόγησε, το έκοψε σε κομμάτια και έδωσε στους μαθητές του λέγοντας: «Πάρτε και φάτε, αυτό είναι το Σώμα μου». Ύστερα πήρε το ποτήρι και αφού είπε ευχαριστήρια προσευχή, του έδωσε λέγοντας: «Πιείτε από αυτό όλοι, γιατί αυτό είναι το Αίμα μου, με το οποίο επικυρώνεται η νέα Διαθήκη και χύνεται για χάρη όλων, για να συγχωρεθούν οι αμαρτίες».

Στα πρώτα αποστολικά χρόνια η Θεία Ευχαριστία αποτελούσε το κέντρο της λατρευτικής ζωής των Χριστιανών. Με αυτή συνδέονταν όλες οι άλλες λατρευτικές και πνευματικές εκδηλώσεις της Εκκλησίας. Στη Θεία Ευχαριστία συμμετείχαν όσοι ήσαν βαπτισμένοι, ενώ έτρωγαν έπειτα και όλοι μαζί οι πιστοί, και τα γεύματα αυτά λέγονταν «αγάπες». Τότε συνήθως γινόταν η Θεία Ευχαριστία σε σπίτια όπως και όλη η πνευματική και λατρευτική ζωή, και συμμετείχαν όλοι οι πιστοί της περιοχής εκείνης. Η Θεία Ευχαριστία περιείχε «κλάση» (κόψιμο) του άρτου, την «ευλογία» του ποτηρίου αλλά και κατήχηση, με ανάγνωση κειμένων των Προφητειών καθώς και προσευχές και ύμνους.

Δραστηριότητα

Φτιάχνουμε πρόσφορο

Υλικά

5 φλιτζάνια του τσαγιού αλεύρι. 3 φλιτζάνια αλεύρι μαλακό, 2 απ' τ' άλλο το σκληρό, 2 φλιτζάνια του τσαγιού νεράκι χλιαρό, 1 μικρό κουτάλι του γλυκού αλάτι. Νωπή μαγιά της μπίρας, τόση όση η ψίχα του αμύγδαλου. Σφραγίδα με την οποία θα σφραγιστεί το πρόσφορο.

Εκτέλεση

Διαλύουμε τη μαγιά στο 1/2 φλιτζάνι του χλιαρού νερού. Σε μια ολοκάθαρη λεκάνη βάζουμε το αλεύρι. Στη μέση κάνουμε μια λακουβίτσα. Ρίχνουμε τ' αλάτι, τη

διαλυμένη μαγιά και ύστερα σιγά σιγά το υπόλοιπο χλιαρό νερό. Η ζύμη γίνεται σφιχτή. Ζυμώνουμε έπειτα καλά καλά για ώρα αρκετή. Αν δούμε πως χρειάζεται η ζύμη κι άλλο νερό, τότε βρέχουμε τις γροθιές μας σε χλιαρό νερό και ζυμώνουμε μέχρι να αφρατέψει. Κι εκείνο που πρέπει να θυμόμαστε είναι η προσευχή. Ψέλνουμε, προσευχόμαστε, γιατί το πρόσφορο θα γίνει το Σώμα του Χριστού μας. Όταν θα είναι έτοιμη η ζύμη, το πλάθουμε το ζυμάρι στρογγυλό. Έχουμε ένα ολόκαθαρο ταψί αλευρωμένο, λίγο πιο μεγάλο από το πρόσφορο, γιατί θα φουσκώσει το ζυμάρι και θα ανεβεί. Βάζουμε λίγο αλεύρι από πάνω, παίρνουμε στα χέρια τη σφραγίδα, την τοποθετούμε και την πιέζουμε μ' όση δύναμη μπορούμε, κι αυτό για να φαίνεται καλά, όταν φουσκώσει το ζυμάρι. Ύστερα σκεπάζουμε το ταψί, το βάζουμε σε ζεστή μεριά για να φουσκώσει. Μισή ώρα πάνω κάτω φτάνει. Τώρα που είναι έτοιμο για ψήσιμο, μ' ένα βουρτσάκι καθαρό βουρτσίζουμε το πρόσφορο να φύγει το περιττό αλεύρι. Το βάζουμε σε φούρνο μέτριο και το ψήνουμε για μία ώρα.

Θεία ευχαριστία 2

Αφού φάγανε όλοι και το φρούτο τους, τα παιδιά πήγανε στο δωμάτιο τους να παίξουνε με τον παππού και την γιαγιά. Βέβαια, αυτό ήταν καθιερωμένο όποτε ήταν μαζί τους ο παππούς και η γιαγιά. Άλλωστε είχαν περισσότερο χρόνο για παιχνίδι (και όρεξη για να λέμε την αλήθεια) από τον πατέρα και την μητέρα. Είχαν και τα ειδικά σκαμνάκια τους για να μην κάθονται στο πάτωμα, όπως τα παιδιά. Σήμερα ο Θανάσης ήθελε να παίξουν επιτραπέζια. Τι άλλο; Ένα επιτραπέζιο με μυστήρια που έπρεπε να βρεις τον κλέφτη. Η γιαγιά ήταν πολύ καλή σε αυτό. Πάλι κέρδισε.

- Γιαγιά, θα γινόςουνα πολύ καλή ντεντέκτιβ, της είπε ο Θανάσης με θαυμασμό μισο-αστεία, μισο-σοβαρά.

- Ε ναι, συνδυάζω στοιχεία και βρίσκω τι είναι σημαντικότερο, είπε η γιαγιά που χαιρόταν πολύ όταν κέρδιζε. Γι' αυτό, συνέχισε, ήθελα να σας πω και για τα άλλα Μυστήρια που συζητήσαμε, να μην παρεξηγήσετε τα αστεία του παππού. Η Θεία Ευχαριστία δεν είναι ένα απλό κοινό γεύμα. Είναι Μυστήριο, γιατί με την ευλογία του Αγίου Πνεύματος το κρασί και το ψωμί γίνονται Αίμα και Σώμα Χριστού. Το ξέρετε αυτό, δεν είναι έτσι;
- Το ξέρουμε, βιάστηκε να διαβεβαιώσει η Κωνσταντίνα
- Με την Θεία Μετάληψη, μπαίνει μέσα μας το Σώμα και το Αίμα του Χριστού. Έτσι όλοι οι πιστοί ενωνόμαστε σε ένα σώμα με κεφαλή τον Χριστό. Αυτό είναι η Εκκλησία, πρόσθεσε ο παππούς, που δεν ήθελε να μπερδευτούν τα παιδιά με τα αστεία του.
- Δηλαδή η Θεία Ευχαριστία φτιάχνει την Εκκλησία; Ρώτησε εντυπωσιασμένος ο Θανάσης. Δεν το είχα σκεφτεί έτσι.
- Βέβαια, γι' αυτό είναι το σημαντικότερο Μυστήριο. Από αυτήν προέρχονται και όλα τα άλλα Μυστήρια, είπε η γιαγιά, ως καλός ντετέκτιβ που ξέρει να συνδυάζει όλα τα στοιχεία.
- Αυτό δεν το καταλαβαίνω. Δηλαδή ας πούμε τα βαφτίσια... Μυστήριο δεν είναι; Ρώτησε ο Θανάσης
- Βέβαια.
- Ε, πώς τα βαφτίσια συνδέονται με την Θεία Ευχαριστία; Βάφτιζαν παλιά τα μωρά σε κρασί για να είναι μεθυσμένα και να μην κλαίνε; αστειεύτηκε.
- Όχι, απάντησε η γιαγιά, αλλά και το Βάπτισμα και ο Γάμος τελούνταν μέσα στη Θεία Λειτουργία παλαιότερα. Αυτό φαίνεται και από την δομή τους.
- Α, σιγά-σιγά γιαγιά, θα μας χαλάσεις το παιχνίδι κύριε αρχιντετέκτιβ, την έκοψε γελώντας ο Θανάσης. Είπαμε να μας νικάς στο επιτραπέζιο, όχι να μας χαλάσεις και την έρευνα έτσι που τα συνδυάζεις όλα. Θα κάνουμε τη δική μας έρευνα για τα Μυστήρια, έτσι αποφασίσαμε. Από δω και πέρα τέρμα οι δικές σας εξηγήσεις. Άμα τα βρούμε όλα, θα έρθουμε μετά να σας τα πούμε. Εντάξει;
- Εντάξει, απάντησε ο παππούς γελώντας.
- Εντάξει, συμφώνησε και η γιαγιά. Άντε να παίξουμε άλλο ένα επιτραπέζιο πριν φύγουμε.

Τι είναι; Ψάχνω στο λεξικό και συζητώ

- Θεία Μετάληψη
- Μετά + λαμβάνω = μεταλαμβάνω
- Κοινωνώ

Τον καιρό του Χριστού και των Αποστόλων

Ο Χριστός είπε:

«Εκείνος που τρώει τη σάρκα μου και πίνει το αίμα μου είναι ενωμένος μαζί μου κι εγώ μ' αυτόν».

«Ὁ τρώγων μου τήν σάρκα καί πίνων μου τό Αἷμα ἐν ἐμοί μένει. κἄγω ἐν αὐτῷ». (Ιωαν. 6, 56).

Δραστηριότητα

Μπορείτε να εικονογραφήσετε φράση-φράση το Πάτερ ημών;

Κυριακή προσευχή: «Πάτερ ἡμῶν».

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τό ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία Σου· γενηθήτω τό θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καί ἐπὶ τῆς γῆς· τόν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καί ἄφες ἡμῖν τά ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καί ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καί μή εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλά ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ. Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καί ἡ δύναμις καί ἡ δόξα, τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Απόδοση

Πατέρα μας, που είσαι στον Ουρανό, ας είναι αγιασμένο τ' όνομά Σου. Ας έλθει η Βασιλεία Σου στη γη, να γίνεται εκείνο που θες Εσύ, εδώ στη γη, όπως στον Ουρανό το θέλημά Σου γίνεται. Εκείνο που μας είναι απαραίτητο, το καθημερινό, δώσ' το μας σήμερα, τις αμαρτίες μας συγχώρεσέ τες όπως κι εμείς θα συγχωρήσουμε τους άλλους για ό,τι κακό μας έχουν κάνει. Μην επιτρέψεις να μπορούμε σε πειρασμό, αλλά γλίτωσέ μας από τον πονηρό το Διάβολο. Και τα ζητάμε αυτά, γιατί δική Σου είναι η Βασιλεία του Σύμπαντος και η δύναμη και η δόξα, του Πατέρα και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος. Τώρα και πάντοτε και σ' όλους τους αιώνες. Αμήν.

Πατέρα μας, που είσαι στον Ουρανό, ας είναι αγιασμένο τ' όνομά Σου.

Ας έλθει η Βασιλεία Σου στη γη, να γίνεται εκείνο που θες Εσύ, εδώ στη γη, όπως στον Ουρανό το θέλημά Σου γίνεται.
Εκείνο που μας είναι απαραίτητο, το καθημερινό, δώσ' το μας σήμερα,

τις αμαρτίες μας συγχώρεσέ τες όπως κι εμείς θα συγχωρήσουμε τους άλλους για ό,τι κακό μας έχουν κάνει.

Μην επιτρέψεις να μπούμε σε πειρασμό, αλλά γλίτωσέ μας από τον πονηρό το Διάβολο.

Και τα ζητάμε αυτά, γιατί δική Σου είναι η Βασιλεία του Σύμπαντος και η δύναμη και η δόξα, του Πατέρα και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος. Τώρα και πάντοτε και σ' όλους τους αιώνες. Αμήν.

Θεία ευχαριστία 3

Το επόμενο Σάββατο πήγανε, όπως συνήθως, επίσκεψη στου θείου Ιγνατίου. «Πρέπει οπωσδήποτε να συναντιούνται οι συγγενείς τακτικά» λέει συνέχεια ο πατέρας και τα παιδιά δεν έχουν καμιά αντίρρηση. Παίζουν θαυμάσια με τις ξαδέλφες τους. Επειδή όμως είναι «κοριτσομάνι» όταν μαζεύονται, φωνάζουν και κανένα αγόρι γειτονόπουλο, να μην είναι ο Θανάσης μειοψηφία και τον βάζουνε «να χτενίζει κούκλες», όπως γκρινιάζει συχνά.

Όταν πήγανε στα κορίτσια, είχανε ξεκινήσει το παιχνίδι με τον Μενέλαο που έμενε δίπλα. Είχανε βγάλει όλες τις κούκλες, τα αρκουδάκια και τα ζωάκια, ο Μενέλαος είχε φέρει και στρατιωτάκια και τα είχανε βάλει στην σειρά.

- Τι γίνεται ρε παιδιά; Η απόβαση στην Νορμανδία; Ρώτησε ο Θανάσης που έβλεπε πολλά ιστορικά ντοκυμανταίρ με τον Β' παγκόσμιο πόλεμο.
- Σοσσοσς, ανάψτε κεράκι και καθίστε στη θέση σας, τον μάλωσε η Θεοδότη.

Κοίταξαν προσεκτικά. Παίζαν «εκκλησία». Είχαν κάτι εικονίτσες στην αρχή και μετά στην άκρη για να φτιάξουν το ιερό.

Διάλεξαν από ένα κουκλάκι που να μπορεί να κουνά τα χέρια του (ή τα μπροστινά του πόδια-γιατί η Κωνσταντίνα έπαιρνε πάντα ένα λιονταράκι) και το βάλαν ήδηθεν να κάνει το σταυρό του και να φιλήσει τις εικονίτσες.

Η Θεοδότη είχε το αγαπημένο της κουκλάκι και το είχε τυλίξει με ένα μαύρο πανί

- «Λάβετε, φάγετε· τοῦτο μου ἐστὶ τὸ σῶμα, ...Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες», ...εἶπε ἡ Θεοδότη.
- Σταματήστε, εἶπε αυστηρά ἡ Κωνσταντίνα. Δεν κάνει να παίζουμε τὴν Θεία Λειτουργία.
- Σωστά, εἶναι Μυστήριο, συμπλήρωσε ὁ Θανάσης, δεν κάνει...
- Να ρωτήσουμε τὸν μπαμπά, εἶπε ἡ Ευαγγελία. Εμάς μας αφήνει.

Καυγὰς ξεκίνησε καὶ ὁ Μενέλαος που αἰσθανόταν ἄσχημα πῆγε νὰ φωνάξει τὸν πατέρα Ιγνατίο.

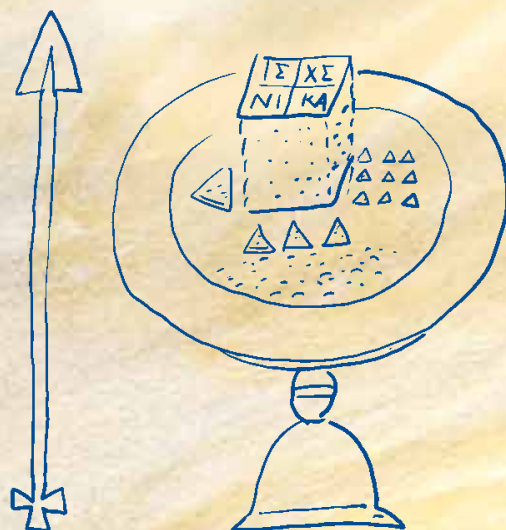
- Γιατί τσακώνεστε βρε παιδιά; Εἶπε ὅταν μῆκε στο δωμάτιο.
- Μπαμπά, δεν μας αφήνουν νὰ παίζουμε, εἶπε ἡ μικρὴ Ευαγγελία.
- Παίζανε τὴν Θεία Λειτουργία καὶ δεν κάνει, πετάχτηκε θυμωμένος ὁ Θανάσης. Εἶναι Μυστήριο.
- Ησυχάστε. Δίκιο ἔχετε καὶ οἱ δύο.
- Πῶς γίνεται αὐτό βρε μπαμπά; Εἶπε ἡ Θεοδότη.
- Γίνεται. Απλὰ ὁ ἕνας δεν καταλαβαίνει τὸ σεβασμό του ἄλλου. Εσεῖς δεν καταλαβαίνετε τὸν σεβασμό του Θανάση καὶ τῆς Κωνσταντίνας, που σας λένε ὅτι τα Μυστήρια δεν εἶναι παιχνίδι, κι αὐτοὶ δεν καταλαβαίνουν τὸν δικό σας, γιατί τὸ παιχνίδι σας εἶναι μίμηση, ὄχι παρωδία.
- Κι ἐγὼ δεν καταλαβαίνω τίποτα τώρα, εἶπε ὁ κακομοῖρης ὁ Μενέλαος.
- Εἶναι ἀπλό. Ὅλα τα παιδιά τῶν ἱερέων παίζουν κάποτε μιμούμενα τὸν πατέρα τους. Κι ὁ Παπαδιαμάντης τὸ ἔκανε. Ελάτε νὰ παίξουμε μαζί καὶ νὰ σας ἐξηγήσω πῶς γίνεται ἡ Θεία Ευχαριστία. Ὅμως, αφοῦ τὸ μάθετε δεν ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ ξαναπαίξετε με αὐτήν. Θα βρεῖτε κάτι ἄλλο. Σύμφωνα;
- Σύμφωνα, εἶπαν ὅλοι.
- Ἀς τα πάρουμε με τὴ σειρά: Ξεκινάμε με τὴ Μικρὴ Εἴσοδο. Ὁ ἱερέας κρατᾷ ψηλὰ τὸ Ευαγγέλιο καὶ μπροστὰ του εἶναι τὸ παπαδάκι κρατώντας ἀναμμένη λαμπάδα που συμβολίζει τὸν Ἰωάννη τὸ Βαπτιστὴ που ἀνοίξε τὸ δρόμο γιὰ τὸν ἐρχομό του Χριστοῦ στὴ γῆ. Παράλληλα, ὁ ἀναγνώστης διαβάζει τὸν Ἀπόστολο

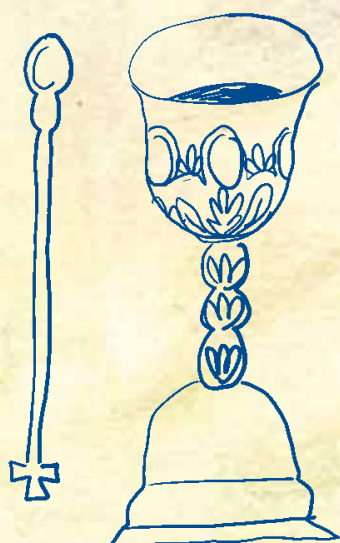
Έπειτα ο Ιερέας διαβάζει το Ιερό Ευαγγέλιο.

Μετά γίνεται η Μεγάλη Είσοδος, όπου έρχεται ο Χριστός ξανά στη γη για να θυσιάσει! Οι Ιερείς κρατούν στα χέρια τους τα δώρα, δηλαδή το κρασί και το πρόσφορο, που θ' αγιαστούν, και είναι η προσφορά όλης της Εκκλησίας κι όλου του λαού. Μαζί με τους ιεροψάλτες λέμε τον Χερουβικό Ύμνο:

Μετά όλοι μαζί λέμε το «Πιστεύω...». Στην συνέχεια ο ιερέας λέει: *Λάβετε, φάγετε· τοῦτο μου ἐστὶ τὸ σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλῶμενον, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Δηλαδή λάβετε τον ἄρτον αυτόν. Φάτε τον. Δεν είναι ἄρτος πια, είναι το Σῶμα μου, που θυσιάστηκε για σας, για να συγχωρεθούν οι αμαρτίες σας. Και πάλι λέει ο Ιερέας: Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες, τοῦτο ἐστὶ τὸ αἷμα μου, τὸ τῆς Καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν*

ἁμαρτιῶν. Δηλαδή, όλοι από αυτό να πιείτε, γιατί κρασί δεν είναι πια. Είναι το Αἷμα μου αυτό, που χύνεται για χάρη σας, για να συγχωρεθείτε. Τά σά ἐκ τῶν σῶν σοί προσφέρομεν κατὰ πάντα καὶ διά πάντα. Δηλαδή, σου προσφέρουμε τα δώρα αυτά, που η αγάπη Σου μας πρόσφερε. Όλοι μαζί οι πιστοί λένε το «Πάτερ ἡμῶν».

Μέσα στο Ιερό Βήμα ο Ιερέας ενώνει στο Ἅγιο Ποτήριο το Αἷμα και το Σῶμα του Χριστοῦ μας. Βγαίνει ο Ιερέας λέγοντας μετά *“φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε”*. Ελάτε να μεταλάβετε, μα προσοχή! Με φόβο στο Θεό. Πρέπει να έχετε ακόμα αγάπη ζωντανή για το Θεό και για τ' άλλα αδέρφια μας.

Έπειτα πλησιάζουμε το Ἅγιο Ποτήριο με τα χέρια σταυρωμένα πάνω στο στήθος, λέγοντας, από μέσα μας λόγια προσευχής. Ο Ιερέας δίνει τη Θεία Κοινωνία. Κοινωνήσαμε *εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον*.

Να θυμάστε ότι την λέμε και Θεία Ευχαριστία. Όμως γιατί την λέμε Ευχαριστία; Ποιος ευχαριστεῖ ποιόν; Για ποιο λόγο; Αυτό σας το αφήνω να το σκεφτείτε μόνοι σας, όπως νομίζετε και όπως νιώθετε.

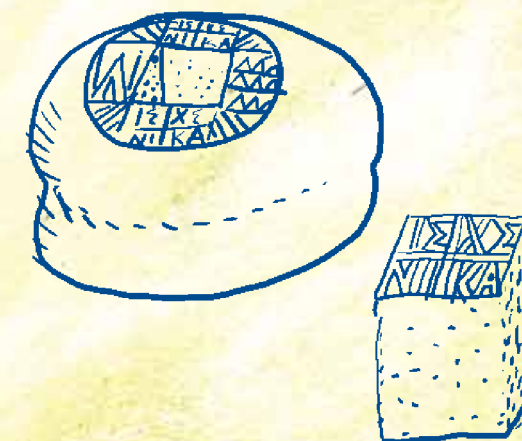
Τι είναι;

Ο Αμνός:

Ο Χριστός είναι «ὁ ἁμνός τοῦ Θεοῦ» (Ιωαν. α' 36) ο οποίος «ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη» (Ης. νγ' 1).

Το Τίμιο Αἷμα Του προσφέρθηκε θυσία στο Θεό για τις αμαρτίες μας. Το κεντρικό τμήμα του Προσφόρου λέγεται «Αμνός» και είναι σφραγισμένο με τις λέξεις: «ΙΧ.ΝΙΚΑ».

Αυτός ο «Αμνός» με την επίκληση του Αγίου Πνεύματος, μεταβάλλεται σε Σῶμα Χριστοῦ και προσφέρεται στους πιστούς *«εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον»*.

Δραστηριότητα

Φτιάξτε με πηλό ένα Άγιο Ποτήριο. Δείτε το Άγιο Ποτήριο της Εκκλησίας σας. Δείτε στις δημοτικές παιδικές βιβλιοθήκες σε άλμπουμ άλλα δισκοπότηρα από το Άγιο Όρος, την Μονή του Σινά και δισκοπότηρα που έφεραν οι πρόσφυγες από εκκλησίες της Μικράς Ασίας, του Πόντου και της Βόρειας Κύπρου. Αναζητήστε εικόνες δισκοπότηρων και στο διαδίκτυο.

Μετά φτιάξτε τα δικά σας. Μπορείτε να βάλετε και γυαλάκια από την θάλασσα, κοχύλια ή καρπούς δέντρων και φυτών.

Ιεροσύνη 1

Χειροτονία

Από τότε που ο Θανάσης άκουσε από τον Θεό του για τα Μυστήρια της Εκκλησίας, το σκεφτόταν συνέχεια. Σκέψου, δηλαδή, να έχω έναν Θεό που να ασχολείται με τα Μυστήρια και να μην το ξέρω.

Μια Τετάρτη απόγευμα σε μια επίσκεψη τον ρώτησε:

- Εγώ θείε βοηθάω και στο Ιερό, είμαι «παπαδάκι», κρατάω τα εξαπτέρυγα, τις λαμπάδες και από τότε που μου το είπες κοιτάω προσεκτικά για να ανακαλύψω στοιχεία για κανένα Μυστήριο, αλλά δεν βρήκα τίποτα. Κανένα Μυστήριο πίσω από το τέμπλο.
- Δεν κοίταξες καλά. Ένα μεγάλο Μυστήριο είμαι εγώ.
- Εσύ;
- Εγώ και όσοι αναλαμβάνουν αυτήν την βαριά ευθύνη του Ιερέα. Κάθε Ιερέας είναι το αποτέλεσμα ενός Μυστηρίου. Πώς νομίζεις ότι γίνεται κανείς παπάς, Θανάση;
- Ξέρω γω, αφήνει γένεια, φορά ράσα, εξομολογείται και είναι καλός χριστιανός.
- Δεν φτάνει μόνο αυτό παιδί μου. Υπάρχει το Μυστήριο της ιεροσύνης που του επιτρέπει να γίνει Ιερέας και να τελεί με την σειρά του και αυτός άλλα Μυστήρια.
- Δεν καταλαβαίνω.
- Άκουσε, στην Εκκλησία μας όλα είναι μια συνέχεια που φτάνει πίσω- πίσω από τον ένα στον άλλο. Πίσω από εμένα είναι ο Επίσκοπος που με χειροτόνησε, και πίσω του άλλος και άλλος και άλλος και άλλος, μια μακριά σειρά που φτάνει μέχρι...
- Μέχρι τον Αδάμ;

- Όχι, μέχρι την αρχή του έργου της σωτηρίας των ανθρώπων που το ξεκίνησε...
- Ο Χριστός!
- Ακριβώς, χαμογέλασε ο Θεός. Ο Χριστός μας που άφησε πίσω Του, τους Μαθητές και Αποστόλους, και αυτοί τους δικούς τους Μαθητές που ήταν οι Επισκοποι. (χάρηκε ο Θανάσης, γιατί είχε νιώσει άσχημα που ανακάτεψε τον Αδάμ και τα μπέρδεψε).

Η χειροτονία ενός Ιερέα:

Με την επίκληση του Αγίου Πνεύματος και το ακούμπισμα των χεριών του Επισκόπου στον χειροτονούμενο κατεβαίνει η Θεία Χάρη και τον σφραγίζει ανεξάλειπτα, ώστε να γίνει άξιος λειτουργός της Εκκλησίας σε έναν από τους τρεις ιερατικούς βαθμούς.

Ψάχνω στο λεξικό
και συζητώ

- Χειροτονία
- Επίκληση

Τον καιρό του Χριστού και των Αποστόλων

Ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός εμπιστεύτηκε στους Μαθητές Του το ποιμαντικό λειτούργημα και έγιναν οι πρώτοι Ιερείς. Οι Απόστολοι με τη σειρά τους μετέδιδαν το ιερατικό χάρισμα στους διαδόχους τους -Επισκόπους και Ιερείς- δια μέσου της προσευχής και της επιθέσεως των χεριών (=χειροτονία).

Δραστηριότητα

1. Ζωγράφισε τον Ιερέα της Εκκλησίας σας. Μήπως η Ενορία σου είναι μεγάλη και έχει περισσότερους Ιερείς; Μήπως έχει και Διάκονο; Ζωγράφισέ τους όλους και γράψε από κάτω τα ονόματά τους.
Μυστική συμβουλή: Δεν είναι ανάγκη να τους κάνεις με μαύρα ράσα. Μπορείς να τους βάλεις άμφια της Αναστάσεως.
2. Εάν προτιμάς, βγάλε φωτογραφία με φωτογραφική μηχανή ή από το κινητό ό-τι ζητήσαμε παραπάνω. Τύπωσε τις φωτογραφίες και κόλλα τες στο κατηχητικό βοήθημα.

Ζήτησε βοήθεια από την οικογένεια σου για να εξηγήσετε την σημασία των παρακάτω λέξεων:

Αρχιερέας:
Εφημέριος:
Χειροτονία:

Βρες ποια λέξη δεν ταιριάζει στις παρακάτω ομάδες.

Δικαιολόγησε την επιλογή σου με μια ζωγραφιά για την κάθε λέξη.
Βάλε τις τρεις ταιριαστές μέσα στα κουτάκια και την αταίριαστη έξω.

Παπάς / πάστορας / διάκονος / Εφημέριος

--	--	--

Μυστήριο / μυσταγωγία / μυστικός / μυστακοφόρος

--	--	--

Χειροτονία / χειροδικία / χειροκρότημα / χοιρίδιο

--	--	--

επίσκοπος / δεσπότης/ καρδινάλιος / μοναχός

--	--	--

Ποια νομίζεις ότι είναι τα απαραίτητα προσόντα για να είναι κάποιος καλός Ιερέας για το ποίμνιό του (τους ανθρώπους της ενορίας του);

Α. Συζητήστε το σε ομάδες και τοποθετήστε στη σειρά τα παρακάτω προσόντα, ανάλογα με το πόσο σημαντικά τα θεωρείτε. Πρώτο το πιο σημαντικό και τελευταίο το πιο ασήμαντο. Αφήστε εκτός σειράς όποια νομίζετε πως δεν χρειάζονται καθόλου.
Προσόντα: Μόρφωση / υπομονή/ εξυπνάδα/ Μαχητικότητα / Αγάπη / Ηλεκτρονικοί υπολογιστές / Ξένες γλώσσες / Καλή υγεία/ ομορφιά / καλή φωνή / Αντοχή στην κούραση / πείσμα / καλή κίνηση / εξεμύθεια (να κρατάει μυστικά) / ειλικρίνεια / ενημέρωση / διοικητικές ικανότητες / ρητορική (να βγάζει όμορφους λόγους) / καλή μνήμη / ταπείνωση / περιέργεια / καλό γούστο / πλούτο / εγκράτεια / διάκριση / μακροθυμία.

.....
.....
.....

Ιεροσύνη 2

- Νντριν, ντριν, ντριν. Χτύπησε ένα απόγευμα το τηλέφωνο. Αμέσως έγινε πανζουρλισμός. Ακούστηκαν ποδοβολητά και κραυγές. Ο Θανάσης έτρεξε από την κουζίνα που μάζευε τα μαχαιροπήρουνα και η Κωνσταντίνα πετάχτηκε από το δωμάτιο της αλλά πάτησε φρένο, γιατί παραλίγο να πατήσει το γάτο τους, τον Πορφύριο. Έτσι αυτή την φορά πρόλαβε ο Θανάσης.

- Ατυχία, μουρμούριζε μωτρωμένη η Κωνσταντίνα. Αυτό το μήνα με περνάει ο Θανάσης 35-20.

Έκαναν διαγωνισμό ποιος θα σηκώσει το τηλέφωνο περισσότερες φορές και κρατούσαν βαθμολογία!

- Παρακαλώ, είπε ο Θανάσης θριαμβευτικά.

- Καλησπέρα, Αθανάσιε. Τι κάνεις ανιψιέ;

- Ποιος είναι παιδιά; Ρώτησε η μητέρα από το άλλο δωμάτιο.

- Ο θεός Μυστήριος, μαμά.

Κόντεψε να της πέσει ο γάτος από την αγκαλιά της Κωνσταντίνας. Πως μιλάει έτσι για τον θείο, το τέρας!

Μόλις πήρε το τηλέφωνο η μαμά, τον περιέλαβε τον αδελφούλη της.

- Πώς τολμάς και μιλάς έτσι για τον Θείο;
- Γιατί; Αυτός μου είπε πως για να γίνεις παπάς χρειάζεται ένα Μυστήριο.
- Μην πας να με μπερδέψεις, θα τον ρωτήσω εγώ.

Περίμενε υπομονετικά να τελειώσει η μητέρα της την συνομιλία και μετά πήρε αυτή το ακουστικό.

- Καλησπέρα Θεέ. Θέλω να ζητήσω συγγνώμη εκ μέρους του αδελφού μου, γιατί σε είπα Μυστήριο.
- Δεν πειράζει, καλή μου. Άλλωστε μαζί συμφωνήσαμε να ψάξετε τα Μυστήρια της Εκκλησίας μας και τώρα έγινα κι εγώ Μυστήριο προς διερεύνηση. Ελπίζω μόνο να περιοριστεί σε μένα, γιατί, όπως τον βλέπω, θα μας ανακρίνει όλους από διάκο μέχρι επίσκοπο.
- Γιατί το λες αυτό Θεέ;
- Γιατί όλοι μας είμαστε καρποί του ίδιου Μυστηρίου, όλοι μας έχουμε κάποτε χειροτονηθεί.
- Δηλαδή; Πες μου εμένα Θεέ τις λεπτομέρειες να πάω να του τις πω εγώ να μην κάνει συνέχεια τον έξυπνο.
- Κοίτα, καλή μου, δεν έχω άλλο καιρό τώρα. Όμως μπορείς να μπεις στο διαδίκτυο στην ιστοσελίδα της Μητρόπολης να βρεις ό,τι απαντήσεις θέλεις για την χειροτονία, εκεί που έχει το υλικό για τα παιδιά.

Μόλις τον ευχαρίστησε και του είπε καληνύχτα, ζήτησε άδεια από την μητέρα και μπήκε στο διαδίκτυο να βρει πληροφορίες. Όχι, θα μου κάνει συνέχεια τον έξυπνο ο κύριος αδελφός μου! Αύριο να δεις τι έχω να σου μάθω.

Ήδη τον φανταζόταν με το στόμα ανοιχτό να την κοιτά και αυτή γεμάτη νέες γνώσεις να του εξηγεί προσεκτικά. Θρίαμβος! Έτσι πατσιζουμε για τα περισσότερα τηλεφωνα που πρόλαβες αυτόν τον μήνα, κύριε Θανάση, σκεφτόταν.

Τι βρήκε η Κωνσταντίνα στην ιστοσελίδα της Μητρόπολης.

Βαθμοί της Ιεροσύνης.

Η Ιεροσύνη διακρίνεται σε τρεις βαθμούς:

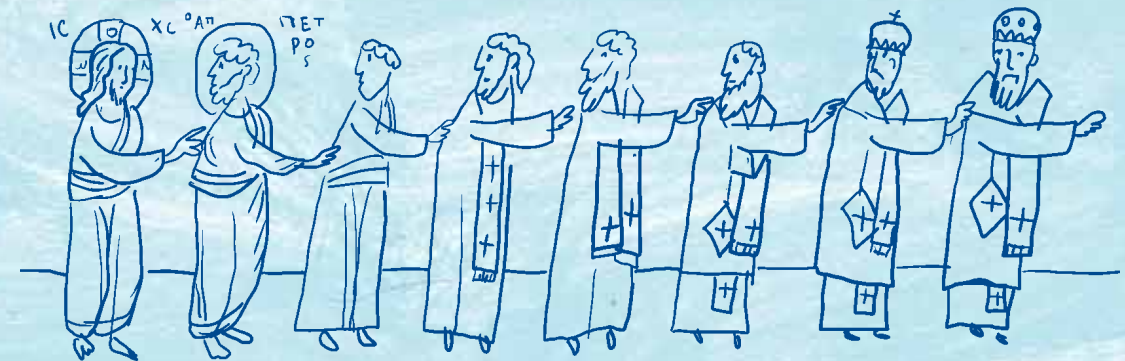
Του **Διακόνου**, ο οποίος βοηθά τον Ιερέα και τον Επίσκοπο στην τέλεση των Μυστηρίων. Διακονεί, βοηθά, δηλαδή, και γι' αυτό τον ονομάζουμε διάκονο, δηλαδή βοηθό, αλλά δεν τε-

λεί κανένα Μυστήριο μόνος του. Η χειροτονία του τελείται από τον Επίσκοπο μετά από τον καθαγιασμό των Τιμίων Δώρων ακριβώς για να είναι έτοιμος να διακονήσει κατά τη μετάδοση των Αχράντων Μυστηρίων.

Του **Ιερέως**, (δηλαδή του παπά) ο οποίος τελεί όλα τα Μυστήρια εκτός της Ιεροσύνης (να χειροτονήσει δηλαδή άλλους ιερείς), επ' ονόματι του Επισκόπου. Η δική του χειροτονία τελείται από τον Επίσκοπο πριν την είσοδο των Τιμίων Δώρων, ώστε να λάβει μέρος στην τέλεση του Μυστηρίου της Θείας Ευχαριστίας, το οποίο έκτοτε θα τελεί μόνος του και θα αποτελεί τον ακρογωνιαίο λίθο του ποιμαντικού και αγιαστικού έργου του.

Του **Επισκόπου**. Κάθε επίσκοπος είναι στην Εκκλησία «*εις τύπον καί τόπον Χριστού*». Είναι η εικόνα του Χριστού μέσα στην Εκκλησία. Έχει τη μεγάλη ευθύνη να ποιμάνει την Εκκλησία διαφυλάσσοντας την ενότητα της πίστεως. Χειροτονείται από τουλάχιστον τρεις κανονικούς Επισκόπους αμέσως μετά τον Τρισάγιο Ύμνο (πριν από την ανάγνωση του Αποστόλου και του Ευαγγελίου επειδή έχει καθήκον τη διδασκαλία και τη τέλεση των Μυστηρίων). Είναι ο μόνος ιεουργός του Μυστηρίου της Ιεροσύνης και διαβιβάζει την αποστολική διαδοχή σε κάθε ένα που χειροτονεί.

Η Κωνσταντίνα τύπωσε αυτές τις πληροφορίες για να τις θυμάται, αλλά δεν ήξερε μερικές λέξεις. Τις άρεσαν πολύ και αποφάσισε να τις μάθει, παρόλο που ήταν ασυνήθιστες (θα εντυπωσίαζε και τον αδελφό της αν ήξερε να τις πει).

Μπορείς να τις εξηγήσεις τι σημαίνουν;

Άγνωστες λέξεις της Κωνσταντίνας

Αποστολική διαδοχή:

Τίμια Δώρα:

Ποιμαντικό έργο:

Ιερουργός:

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΝΟΣ ΑΓΙΟΥ

Όσιος Νικόλαος Πλανάς

Ένας από τους πιο πρόσφατους Οσίου της Εκκλησίας μας είναι ένας έγγαμος Ιερέας που έζησε πριν εκατό χρόνια περίπου στην Αθήνα. Λεγόταν Νικόλαος Πλανάς και έζησε στις φτωχογειτονιές της πρωτεύουσας. Δεν ήξερε πολλά γράμματα

ούτε μιλούσε με ευγλωττία. Ήταν όμως απόλυτα αφοσιωμένος στο έργο της διακονίας του Χριστού, της Εκκλησίας Του και του ποιμνίου του. Ήταν τίμιος και φιλοχρήματος, απέφευγε τους επαίνους και βρισκόταν πάντοτε εκεί που τον χρειάζονταν. Ήταν ακούραστος και οι αγρυπνίες και οι ολονυκτίες του ήταν φημισμένες. Συχνά περιφρονήθηκε για την απλότητα του, αλλά για την Εκκλησία μας αποτελεί υπόδειγμα Ιερέα.

Ο Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης, που ήταν δεξιός ψάλτης στις ολονυκτίες ακολουθίες του, έγραψε γι' αυτόν:

Μεταξύ των υπάρχοντων Ιερέων υπάρχουν ακόμη πολλοί ενάρετοι και αγαθοί, εις τας πόλεις και εις τα χωρία. Είναι τύποι λαϊκοί, ωφέλιμοι, σεβάσμιοι. Ας μην εκφωνούσι λόγους. Ηξεύρουν αυτοί άλλον τρόπον πώς να διδάσκωσι το ποίμνιον.

Γνωρίζω ένα Ιερέα εις τας Αθήνας. Είναι ο ταπεινότερος των Ιερέων και ο απλοϊκότερος των ανθρώπων... είναι αξιαγάπητος, είναι απλοϊκός και ενάρετος, είναι άξιος του πρώτου Μακαρισμού του Σωτήρος.

Κι ένας άλλος μεγάλος συγγραφέας, ο Φώτης Κόντογλου, έγραψε γι' αυτόν:

Ποιός άρχοντας, ποιός βαθύπλουτος έζησε σαν τον παπά-Πλανά, πού δεν είχε «πού τήν κεφαλήν κλίνη»; Ποιός δοξασμένος αγαπήθηκε όσο αγαπήθηκε εκείνος πού κρυβότανε για να μη τον δη κανένας;

Ποιός ρήτορας στάθηκε πιο εκφραστικός από τον παπά-Νικόλα, που ψεύδιζε σαν νάτανε κανένα νήπιο;

Κι αληθινά, ποιός ήτανε πιο πλούσιος από τον αγιασμένον αυτόν γέροντα, αφού τα είχε όλα στη ζωή του, χωρίς να κρατά μία δραχμή στην τσέπη του; Αυτός ζούσε σαν εκείνους τους βλογημένους που λέγει ο Απόστολος Παύλος πως ήτανε «μηδέν έχοντες καί τά πάντα κατέχοντες». Ζητούσε πρώτα τη βασιλεία του Θεού, κι όλα τα άλλα «προστεθήσεται ύμῖν τοῖς ἀκούουσιν» (Μαρκ. δ' 24).

Το πιο μικρό νόμισμα δεν βραδιαζότανε στην τσέπη του. «Γιατί, όπως λέγει ο άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος, «εκείνος όπου έχει φυλαγμένα χρήματα, είναι αδύνατο να πιστεύει και να ελπίζει στον Θεό». Και τούτο είναι φανερό από εκείνα όπου είπε ο Χριστός και Θεός μας: «Όπου ο θησαυρός ύμῶν, ἐκεῖ ἔσται καί ἡ καρδιά ύμῶν» (Ματθ. στ' 21).

Γάμος 1

Το άλμπουμ με τις φωτογραφίες

Σε όλα τα παιδιά αρέσει να κοιτούν φωτογραφίες από τότε που ήταν μικρότερα ή μωρά. Πότε ήταν τόσο μικρά; Πότε έκαναν τόσες χαζομάρες;

Κι αυτό το μωρό με την τεράστια πάνα που μπουσουλάει είμαι εγώ;

Κι ετούτο που πιπιλάει το δαχτυλό του γλαρωμένο;

Όταν κοιτούν τις φωτογραφίες με τους γονείς μαζί ακούνε ένα σωρό ιστορίες για πράγματα που έκαναν και ούτε που τα θυμούνται.

Τις πιο πολλές φορές όμως τους αρέσει να βλέπουν την μαμά τους έγκυο κι ακόμα πιο πολύ τις φωτογραφίες του γάμου του μπαμπά και της μαμάς. Σαν να είναι ένα μεγάλο μυστικό που ξέρουν μόνο οι γονείς τους μοιάζει να κρύβεται

στις φωτογραφίες του γάμου. Κι εμείς πού είμαστε; Ρωτάνε μερικές φορές, όσο είναι μικρά.

Δεν μπορούν να φανταστούν τον καιρό που δεν υπήρχαν.

Ο Θανάσης και η Κωνσταντίνα το' χουν καθιερώσει. Τουλάχιστον μια φορά το μήνα, όταν δεν έχουν πολλά μαθήματα και οι γονείς τους είναι ξεκούραστοι, πηγαίνουν μόνοι τους στη βιβλιοθήκη, κατεβάζουν ένα από τα πολλά άλμπουμ με τις φωτογραφίες και θρονιάζονται στην μέση του μεγάλου καναπέ. Μετά ένα -δύο-τρία μετράνε και φωνάζουνε δυνατά και οι δύο μαζί!

- ΜΑΜΑΑΑΑ. ΜΠΑΜΠΑΑΑΑ. ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΙΙΙΕΣ!!!!

Αυτό είναι σαν οικογενειακό σύνθημα. Οι γονείς έρχονται αμέσως και κοιτούν όλοι αγκαλιά τις φωτογραφίες. Αρέσει πολύ και σε αυτούς.

Σας θυμίζω ότι στο σπίτι τους δεν έχουν τηλεόραση, γι' αυτό μικροί και μεγάλοι έχουν πολύ ελεύθερο χρόνο για να κάνουν πολλά πράγματα μαζί.

- Κι αυτός εδώ ποιος είναι; Κι αυτή;

- Κι εδώ γιατί είσαστε δακρυσμένοι;

- Και πώς τον λέγαν τον παπά που σας πάντρεψε; Και πού το έχεις μαμά το νυφικό; Και τι σου λέει εδώ ο κουμπάρος, μπαμπά;

Στην αρχή, τους πνίγουνε στις ερωτήσεις και μετά αρχίζουν τα πειράγματα:

- Βρε μπαμπά, τι την ήθελες την γραβάτα, αφού ποτέ δεν την φοράς; Έχεις κοκκινίσει σαν να πνίγεσαι!

- Κι εσύ βρε μαμά όλο πάνω στον μπαμπά στηρίζεσαι. Τι τα ήθελες τα τακούνια αφού δεν τα φοράς ποτέ;

- Αχού, τα ερωτευμένα, όλο κατεβασμένα τα μάτια έχετε, λες και ντρέπεστε που μάθαν όλοι ότι αγαπιέστε.

- Αλήθεια βρε παιδιά κι εγώ δεν το κατάλαβα πως είχα συνέχεια κατεβασμένα τα μάτια. Ένιωθα δέος για το Μυστήριο, τόλμησε μια βραδιά να μιλήσει σοβαρά ο πατέρας.

- Κι ο Γάμος Μυστήριο είναι; τσίριξε στα αστεία η Κωνσταντίνα.

- Ωχ, λιποθυμώ, φώναξε ο Θανάσης και έπεσε πίσω με κλειστά τα μάτια-καινούριο κόλπο.

- Παντρευόμαστε όχι μόνο μπροστά στα μάτια των ανθρώπων αλλά και μπροστά στον Θεό, είπε σοβαρά η μαμά και τέλειωσαν τα αστεία. Ο Ιερέας επαναλαμβάνει τα ονόματά μας και ανακοινώνει τον γάμο μας για να το ακούσουν όλοι. Πίνουμε κρασί από το ίδιο ποτήρι, φορούμε στεφάνια και βέρες. Ενωνόμαστε μπροστά στο Θεό και τους ανθρώπους για να ζήσουμε την ζωή μας μαζί. Ο Θεός μας ευλογεί και οι άνθρωποι μας εύχονται για να στεριώσει ο γάμος μας και να ζήσουμε ευτυχισμένοι. Το Άγιο Πνεύμα κάνει την ένωση μας ιερή. Ούτε απλό είναι, ούτε αστείο.

Η μαμά σοβάρεψε. Ο μπαμπάς την κοιτούσε με τρυφερότητα. Ωπα, προσοχή! Δεν θέλουν να αστειευόμαστε με τον γάμο τους.

Ψάχνω στο λεξικό και συζητώ

- «Έσονται οί δύο εις σάρκα μίαν»

Δραστηριότητες

- Κοιτάξτε μαζί με όλη την οικογένειά σας τις φωτογραφίες του γάμου. Μπορείτε να αναγνωρίσετε τι κάνουν σε κάθε φωτογραφία;
- Διάλεξε την αγαπημένη σου φωτογραφία από τον γάμο των γονιών σου και φέρ' την στην ομάδα του Κατηχητικού.

Το πρώτο θαύμα του Χριστού ήταν σε έναν γάμο (κατά Ιωάννη 1-11)

Ο γάμος για τους χριστιανούς είναι πολύ σημαντικό και πολύ χαρούμενο Μυστήριο. Ο Κύριός μας έκανε το πρώτο θαύμα Του και αποκάλυψε την θεία δύναμή Του στο τραπέζι ενός γάμου.

Εκείνη την εποχή στην κωμόπολη της Κανά έγινε ένας γάμος και κάλεσαν τον Ιησού με τους μαθητές Του και τη μητέρα Του. Καθώς περνούσε η ώρα και οι καλεσμένοι έτρωγαν και έπιναν στην υγεία των νεόνυμφων, τέλειωσε το κρασί. Η Παναγία λέει ιδιαιτέρως: «Δεν έχουν κρασί». Εννοούσε ότι ήταν η

ευκαιρία να κάνει το πρώτο Του θαύμα ο Ιησούς. Όμως ο Χριστός της απαντά: « Δεν έχει έρθει ακόμα η ώρα μου για δημόσια δράση, ούτε εσύ πρέπει να ασχολείσαι με αυτό το ζήτημα». Και ο Κύριος είπε στους υπηρέτες να γεμίσουν με νερό έξι μεγάλα πιθάρια και κατόπιν να το δώσουν στον υπηρέτη που ήταν υπεύθυνος για το κρασί, να δοκιμάσει. Το νερό μέσα στα πιθάρια είχε μετατραπεί σε υπέροχο κρασί. Το δοκίμασε και είπε στον γαμπρό πως τέτοιο εξαιρετικό κρασί δεν έπρεπε να το φυλάνε για το τέλος του γλεντιού, αλλά έπρεπε να το προσφέρουν στην αρχή.

Γάμος 2

Το κουτί με τις φωτογραφίες

Εκτός από τις φωτογραφίες που ήταν μέσα στα άλμπουμ, υπήρχαν και ένα σωρό άλλες που ήταν χύμα μέσα σε κουτιά από παπούτσια. Αυτές ήταν ακόμα πιο καλές, είχαν περισσότερη «πλάκα». Λίγο κουνημένες, με κόκκινα μάτια, αστείες γκριμάτσες, χασμουρητά, ή απλά πολύ περισσότερες από όσες χρειαζόνταν.

Μες στο μεγάλο κουτί είχε φακέλους: Γάμος, Βαφτίσια Θανασάκη, Διακοπές στο Πήλιο, Ορειβάσια στον Όλυμπο κ.α.

Μια βραδιά είχαν σκορπίσει στο τραπέζι τις φωτογραφίες από τον φάκελο «Γάμος» και προσπαθούσαν να τιςβάλουν σε σειρά.

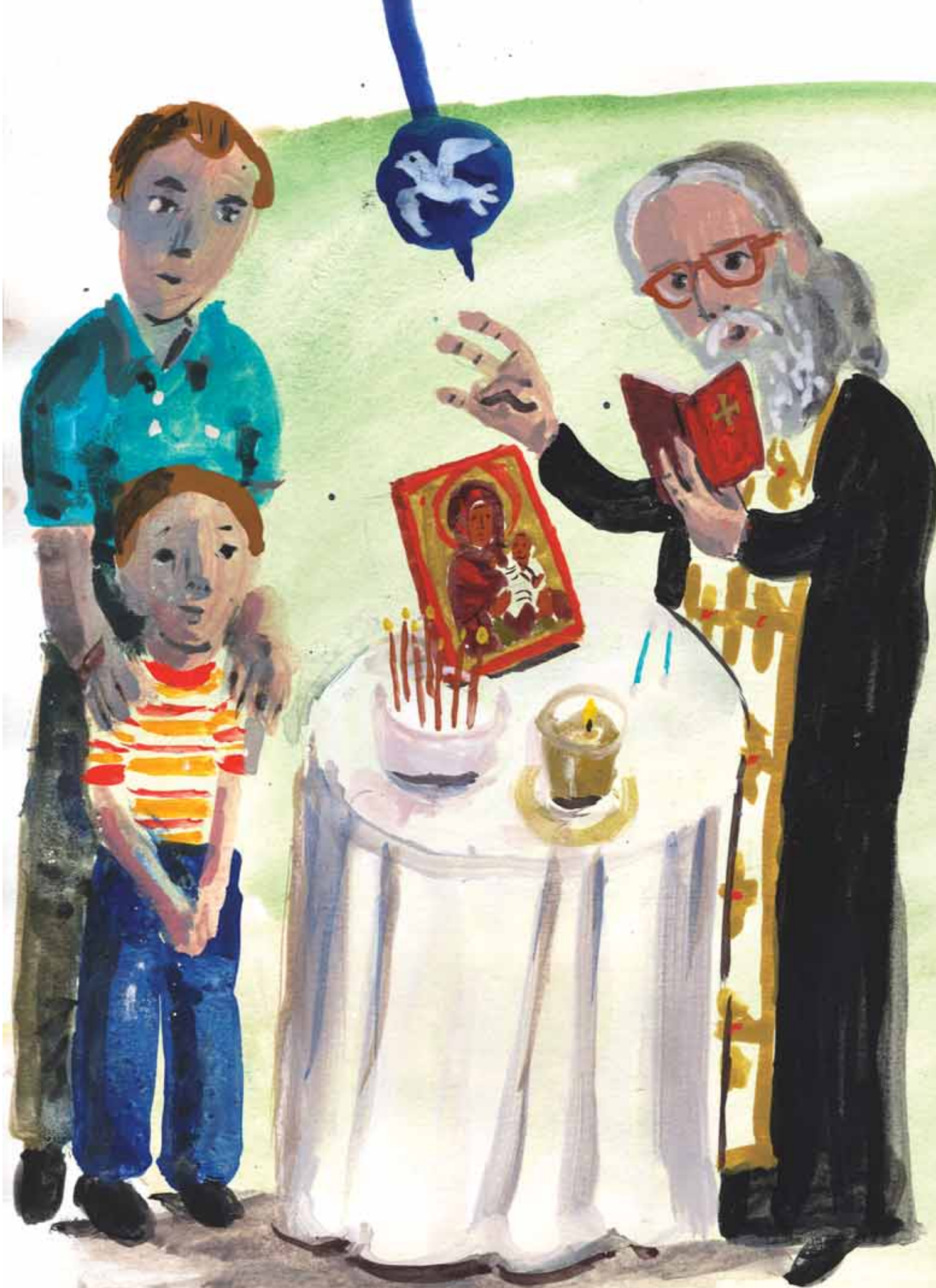
- Αυτή η φωτογραφία δεν είναι από τον γάμο. Θα τηνβάλω σε άλλο φάκελο, λέει η Κωνσταντίνα που όλα της αρέσει να τα τακτοποιεί.

- Λάθος, την διορθώνει ο μπαμπάς. Είναι από τον αρραβώνα μας. Κι αυτός κομμάτι του γάμου είναι.
- Δηλαδή κι άλλο Μυστήριο; Πετάγεται ο Θανάσης
- Όχι, λέει η μαμά. Ο αρραβώνας προηγείται του γάμου. Ο Ιερέας ευλογεί τις βέρες και ο κουμπάρος τις αλλάζει στα χέρια των μελλονύμφων και συνεχίζεται το Μυστήριο.
- Ευκαιρία για γλέντια ψάχνετε δηλαδή, άλλο γλέντι για το γάμο άλλο για τους αρραβώνες, τους πειράζει ο Θανάσης
- Ναι, γι' αυτό βγήκατε και σεις χωρατατζήδες, του ανταπαντά ο πατέρας. Δεν τον αφήνει όμως έτσι η Κωνσταντίνα.
- Και για κρασάκι, και για κρασάκι, του λέει, δεν πίνετε μόνο στο γλέντι. Πίνετε και μέσα στην εκκλησία. Να, εδώ στη φωτογραφία φαίνεται.
- Είναι μέρος του Μυστηρίου, λέει σοβαρά η μητέρα. Πίνουμε από ένα κοινό ποτήρι και οι δύο. Πίνουμε κρασί σε ανάμνηση του θαύματος του γάμου στην Κανά. Πίνουμε από κοινό ποτήρι γιατί κοινή θα είναι η ζωή μας κι όπως πίνουμε μαζί το κρασί έτσι θα «πίνουμε» μαζί τις χαρές και τις πίκρες της ζωής μας.
- Και τα στέφανα που φοράμε είναι τα ίδια και ο κουμπάρος τα αλλάζει. Δεν υπάρχει διαφορετικό στεφάνι για το γαμπρό και διαφορετικό για τη νύφη. Κοινή ζωή θα έχουμε, όλα θα τα μοιραζόμαστε, πρόσθεσε ο μπαμπάς.
- Εκτός από τα ποδήλατά σας, το ξαναγυρνά στο αστείο ο Θανάσης. Γιατί δεν δίνεις στη μαμά το αγωνιστικό σου, ε;
- Γιατί δεν την βολεύει, κύριε έξυπνε. Μην τα μπερδεύετε. Δεν είναι ίδιοι ο άντρας και η γυναίκα. Μέσα στην οικογένεια ο καθένας προσφέρει κάτι διαφορετικό και πολύτιμο. Όπως υπάρχουν ανδρικά και γυναικεία ποδήλατα, υπάρχουν ανδρικές και γυναικείες χάρες, ανδρικά και γυναικεία βάσανα, κι ο καθένας βοηθά εκεί που ο άλλος δεν τα καταφέρνει.
- Και θα έρθει ο καιρός που κι εμάς θα μας εγκαταλείψετε για τον άνθρωπο που θα αγαπήσετε, είπε η μαμά αγκαλιάζοντας τον μπαμπά.
- «Αντί τούτου καταλείψει άνθρωπος τόν πατέρα αὐτοῦ καί τήν μητέρα καί προσκολληθήσεται πρὸς τήν γυναῖκα αὐτοῦ καί ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν», εἶπε ο πατέρας σφίγγοντας «τήν γυναῖκα αὐτοῦ».

Κατασκευές

1. Θέλετε να φτιάξετε νυφικά στεφάνια; Θα χρειαστείτε σύρμα και κόφτη για να το κόψετε, ανοιχτόχρωμες κορδέλες και πάνινα λουλουδάκια ή χάντρες.
2. Στολίστε μια κορνίζα για την φωτογραφία του γάμου των γονιών σας.
Θα χρειαστεί: Έτοιμη άβαφη κορνίζα από τα είδη χόμπυ. Μπογιές πλαστικού, μικρά πινέλα, κόλλα και διάφορα μικροπράγματα για να κολλήσετε επάνω της (βάλτε την φαντασία σας να δουλέψει: σπυράκια ρυζιού, πάνινα λουλουδάκια, μικρό σταυρό, κοχύλια, χρωματιστά κορδόνια ή κορδέλες κ.λπ.).

Ευχέλαιο 1

Μια καλοκαιρινή βραδιά είχαν μαζευτεί μικροί-μεγάλοι, σκυλιά -γιατί (και η χελώ-
να ο Ιωβ) στην αυλή του μπάρμπα-Στυλιανού του παραμυθά (έτσι τον φώναζαν
τα παιδιά μεταξύ τους αλλά τους μάλωναν οι μεγάλοι γιατί λέγαν πως το παρα-
τσούκλι «παραμυθάς» είναι προσβλητικό, αν και ο ίδιος χαιρόταν να το ακούει).
Καθώς έπεφτε η νύχτα, ο θείος Ιγνάτιος κοίταξε το ρολόι του:

- Καλή η παρέα σας, αλλά πρέπει να σας αφήσω. Έχω δουλειά.
- Τι δουλειά παπά μου, τώρα ξομολογιόμαστε στα ποτηράκια του τσίπουρου, α-
στειεύτηκε ο μπάρμπα-Στέλιος.
- Έχω να κάνω ένα ευχέλαιο, απάντησε σοβαρά ο παπα Ιγνάτιος «με κείνο το ύ-
φος».

«Εκείνο το ύφος», όπως το λέγαν οι δικοί του, είναι μια ξαφνική σοβαρότητα και
ένα βλέμμα επίγνωσης που ερχόταν αμέσως και κάλυπτε το πρόσωπό του όταν
ήταν να μιλήσει για κάποιο γεγονός της ιεροσύνης του ή κάποιο ζήτημα του ποι-
μνίου του.

- Καλό βράδυ, είπαν όλοι με ανάλογη σοβαρότητα.

Μετά από λίγη ώρα, ένα γειτονόπουλο άρχισε να ψιθυρίζει με τα παιδιά και μια
χαμηλόφωνη συζήτηση ξεκίνησε με πολλές χειρονομίες και παύσεις αμχανιάς α-
νάμεσα στην πιτσιρικάριά.

- Τι μουρμουράει η νεολαία; ρώτησε μετά από λίγο η θεία Δήμητρα.
- Προσπαδούμε να εξηγήσουμε στο Μενέλαο τι είναι το Ευχέλαιο.
- Και λοιπόν τι λέτε; ρώτησε η μητέρα η Ευτυχία.
- Ε να, προσπάθησε να πει η Θεοδότη, ότι είναι μια ευχή που λέει ο παπάς για
να βοηθήσει.
- Και πηγαίνει συνήθως σε αρρώστους..., συμπλήρωσε.
- Δεν είναι μια απλή ευχή, είπε ο πατέρας ο Αναστάσης.
- Αμάν, ΟΧΙ ΑΛΛΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ, πετάχτηκε σαν ελατήριο ο Θανάσης και έριξε τη
γλάστρα με τον βασιλικό.
- Σιγά ανιψιέ, είπε η θεία Δήμητρα. Θα σπάσεις την γλάστρα. Εσένα νόμιζα ότι σ'
αρέσουν τα μυστήρια και όλο ρωτάς και για τα Μυστήρια της Εκκλησίας.

- Μου εξηγείτε σας παρακαλώ τι είναι το Ευχέλαιο; είπε διστακτικά ο Μενέλαος.
- Καθίστε λοιπόν να βάλω τα πράγματα σε μια σειρά.

Το Ευχέλαιο είναι μια ειδική Ακολουθία και τελείται στα σπίτια των χριστιανών. Έχει επικρατήσει, μάλιστα να τελείται και κάθε Μ. Τετάρτη απόγευμα στους Ναούς για όλους τους πιστούς.

Πάνω σ’ ένα τραπέζι τοποθετείται η εικόνα του Χριστού ή της Παναγίας κι ένα αναμμένο καντήλι. Διαβάζονται ένα Αποστολικό Ανάγνωσμα, ένα Ευαγγελικό και μια ευχή. Αυτό επαναλαμβάνεται επτά φορές με διαφορετικά κάθε φορά Αναγνώσματα και Ευχές. Έπειτα ο Ιερέας μ’ ένα κομμάτι βαμβάκι βουτηγμένο στο λάδι της καντήλας, σχηματίζει το σημείο του Σταυρού στο πρόσωπο και στα χέρια όλων όσοι είναι μαζί και προσεύχονται.

Με το Ευχέλαιο, παρακαλούμε το Χριστό να χαρίζει ανακούφιση και υγεία στο αρρωστημένο σώμα και ειρήνη στην ταραγμένη ψυχή. Σε πολλές ευχές παρακαλούμε να δώσει ο Θεός μετάνοια, γιατί η μετανοημένη και ειρηνεμένη ψυχή βοηθάει να γιατρευτεί και το σώμα.

Ψάχνω στο λεξικό και συζητώ

- Ευχέλαιο= ευχή + έλαιον

Τι είναι;

Ευαγγελικό Ανάγνωσμα: Είναι το κείμενο που διαβάζουμε από την Καινή Διαθήκη και ανήκει σε ένα από τα τέσσερα Ευαγγέλια.

Αποστολικό Ανάγνωσμα: Είναι το κείμενο που διαβάζουμε από την Καινή Διαθήκη και ανήκει στις Επιστολές ή στις Πράξεις των Αποστόλων.

Δραστηριότητα

- Ποιοι ήταν οι δώδεκα Απόστολοι;

- Ζωγράφισε τους Αποστόλους όπως τους φαντάζεσαι μαζεμένους γύρω από τον Χριστό. Γράψε τα ονόματά τους πάνω από τα κεφάλια τους.

- Ξέρεις να γράφεις με βυζαντινή γραφή;

Το βυζαντινό αλφάβητο

Α	Β	Γ	Δ	Ε	Ζ	Η	Θ	Ι	Κ	Λ	Μ	Ν	Ξ	Ο
alpha	beta	kamma	delta	ei	sola	hata	theta	iota	kappa	lauta	me	ne	ksi	ou
a	v	k	t	e	s	ē	th	i	k	l	m	n	ks	o
[a]	[v]	[k]	[t]	[e]	[s]	[eː]	[th]	[i]	[k]	[l]	[m]	[n]	[ks]	[o]
Π	Ρ	Σ	Τ	Υ	Φ	Χ	Ψ	Ω	Ϙ	ϙ	Ϛ	ϛ	Ϝ	ϝ
pi	ro	semma	tau	he	phi	khi	psi	ō	sei	fei	hoi	qanga	qme	ti
p	r	s	t	u	ph	kh	ps	ō	ś	f	h	g	q	ti
[p]	[r]	[s]	[t]	[u]	[ph]	[kh]	[ps]	[oː]	[ʃ]	[f]	[h]	[dʒ]	[q]	[ti]

Τον καιρό του Χριστού και των Αποστόλων

Ο Απόστολος Ιάκωβος μιλάει για την πρακτική της Εκκλησίας των αποστολικών χρόνων: «Είναι κάποιος από σας άρρωστος; Ας προσκαλέσει τους πρεσβυτέρους της Εκκλησίας και ας προσευχηθούν επάνω του, συγχρόνως δε ας τον αλείψουν με λάδι, επικαλούμενοι το όνομα του Κυρίου».

Η Εκκλησία μας μέχρι σήμερα συνεχίζει το έργο των Αποστόλων.

ο
παπά

Πλανάς

Ευχέλαιο 2

Στην σύναξη της βραδινής αυλής είχαν αρχίσει τα μурμουρίσματα, τα σκουνητήματα, οι αφηρημένες ματιές. Το Ευχέλαιο δεν μπορούσε να κρατήσει το κοινό του και τα παιδιά χαϊδεύανε ενοχλητικά τις γάτες που είχαν αρχίσει να τα ψευτοδαγκώνουν.

- Να θυμόμαστε όμως ότι τα Μυστήρια δεν γίνονται για ασήμαντο λόγο και το Ευχέλαιο είναι Μυστήριο, τόνισε ο Αναστάσης.

- Ούτε για να πάνε καλά τα παιδιά στις εξετάσεις ούτε για να βρούμε δουλειά, συμπλήρωσε η θεία Δήμητρα.

Το παιχνίδι γατιών και παιδιών συνεχιζόταν.

- Να σας πω μια ιστορία, είπε τελετουργικά ο μπαρμπα-Στυλιανός.

Το παιχνίδι σταμάτησε αμέσως και ακούγονταν μόνο τα τριζόνια.

- Κάποτε ερχόταν ένα βασιλικό αμάξι στην πόρτα του οσίου Νικόλα Πλανά. Ο παπάς όμως ήταν πολύ γέρος πια και δυσκολευόταν να περπατήσει. Τρίτη φορά που ήρθε το αμάξι πήγε η νύφη του και τον σήκωσε από το μεσημεριανό του ύπνο.

- Παπούλη, σε ζητάνε για ένα Ευχέλαιο.

- Δεν ημπορώ κόρη μου, δεν με βαστούν τα πόδια μου. Ας πάνε σε κάποιον άλλο Ιερέα.

- Είναι η τρίτη φορά που έρχονται και στείλανε αμάξι για να μην κουραστείς. Σηκώθηκε ο παπα-Πλανάς, ετοιμάστηκε και πήγε.

Η γειτονιά του ήταν όλο περιέργεια που είδαν το βασιλικό αμάξι ανάμεσα στα φτωχόσπιτα και στεκόντουσαν στις αυλές να τον δούνε να γυρνά. Άργησε όμως πολύ και οι περισσότεροι πήγαν να κοιμηθούν.

Τον έφερε πίσω το αμάξι και η νύφη του τον βοήθησε να κατεβεί.

- Πού πήγες πατέρα, στο παλάτι;

- Ένα Ευχέλαιο έκανα, κόρη μου.

- Πατέρα, οι εφημερίδες γράφουν πως είναι άρρωστη η βασίλισσα.

- Δεν είδα εγώ καμιά βασίλισσα, κόρη μου. Οι άρρωστοι δεν έχουν στέμματα και αξιώματα. Μιαν άρρωστη γυναίκα είδα εγώ.

- Μα άργησες πολύ πατέρα.
 - Ε, στον γυρισμό θυμήθηκα κι εκείνη τη φτωχούλα που μένει κοντά στον Άγιο Αθανάσιο και μου λέγαν πως είναι καιρό άρρωστη. Παρακάλεσα τον αμαξά να με πάει στην καμαρούλα της και να περιμένει.
- Έτσι εκείνη την βραδιά έκανε ο όσιος διπλό ευχέλαιο, για κείνον δεν είχε καμιά διαφορά το αρχοντόσπιτο, το παλάτι και το φτωχικό καμαράκι.
- Δηλαδή, είπε ο Μενέλαος που ο μπαμπάς του ήταν γιατρός, δεν χρειάζονται οι γιατροί. Αρκεί να έχουμε άγιους παπάδες. Καλό αυτό. Έτσι θα μπορεί να έρχεται κι ο μπαμπάς μου να καθόμαστε όλοι μαζί εδώ στην αυλή κι όχι να έχει κάθε τόσο εφημερίες και έκτακτα χειρουργεία.
- Ο Κανέλος, ο σκύλος των παιδιών κατάλαβε τον εκνευρισμό και άρχισε να ξύνεται και να φτερνίζεται. Πώς καταλαβαίνουν τα ζώα τα συναισθήματα των ανθρώπων;
- Στραβά το πήρες Μένιο μου, είπε η θεία Δήμητρα και του χάιδεψε τα μαλλιά.
- Ένα χάδι βοηθά πολλές φορές περισσότερο από τις κουβέντες.
- Τι θα κάναμε χωρίς καλούς γιατρούς; Όλα χαρίσματα του Θεού είναι, κι ο άξιος γιατρός κι ο άξιος Ιερέας. Όλα τα χρειαζόμαστε. Όλα από την αγάπη του Θεού προέρχονται και η ιατρική επιστήμη και η χάρις των Μυστηρίων. Άλλοτε χρειαζόμαστε φάρμακο, άλλοτε χειρουργείο, αλλά πάντοτε προσευχή.
 - Ακριβώς και το φάρμακο που χρειαζόμαστε τώρα όλοι είναι μια παγωμένη βυσσινάδα γιατί σκάσαμε, είπε ο μπαρμπα-Στυλιανός που ήξερε πότε θα πει το αστείο του.
- Πήγε μέσα με την κυρά του να φτιάξουν βυσσινάδες και να αφήσουν σε όλους λίγο καιρό να σκεφτούν όσα είχαν ακούσει.

Ψάχνω στο λεξικό και συζητώ

- Ευαγγέλιο

Ευχή από την ακολουθία του Ευχελαίου

Άγιε Πατέρα μας, που είσαι ο γιατρός των ψυχών και των σωμάτων μας... δώσε την υγεία στο παιδί σου (το όνομα του αρρώστου), απάλλαξέ τον από τη σωματική και την ψυχική αρρώστια που τον ταλαιπωρεί και δωσ' του τη ζωντάνια και τη δύναμη που χαρίζει ο Υιός σου, ο Χριστός. Απάλυνε τους πόνους, διώξε τους κινδύνους και εξαφάνισε τις στενοχώριες, γιατί είσαι γεμάτος συμπάθεια και καλοσύνη

Δραστηριότητα

Συγκεντρώστε ό,τι χρειάζεται για να γίνει το Ευχέλαιο. Στολίστε ένα τραπέζι και βάλτε με τάξη τα υλικά επάνω του. Ζητείστε από τον Ιερέα της Ενορίας να τελέσει το Μυστήριο του Ευχελαίου για την τάξη του κατηχητικού σας.

Αντιστοιχίσε με βελάκια πρόσωπα και πράξεις.

Χριστός

Απόστολοι

Ιερείς

- Έδινε στους Αποστόλους τη δύναμη να θεραπεύουν.
- Καλούσαν τους ανθρώπους να μετανοήσουν.
- Τελούν το Ευχέλαιο τη Μ. Τετάρτη στους ναούς.
- Κήρυξε το χαρμόσυνο μήνυμα του καινούριου κόσμου.
- Μ' ένα λόγο θεράπευε τους αρρώστους.
- Τελούν το Ευχέλαιο στα σπίτια των αρρώστων.
- Άλειφαν τους αρρώστους με λάδι και τους θεράπευαν.
- Θεράπευαν στο όνομα του Ιησού Χριστού.
- Με προσευχές ζητούν την υγεία του σώματος και της ψυχής του αρρώστου.

Κηδεία

Κάποτε θύμωσαν τα παιδιά με τον θείο «Μυστήριο». Είχε πεθάνει ο προπάππος τους ο Παναγής. Την κηδεία την τέλεσε ο θείος, ο μοναδικός του απόγονος που είχε γίνει Ιερέας. Και στο σπίτι και στην ακολουθία και στο νεκροταφείο και στο τραπέζι μετά ο θείος χαμογελούσε. Όχι μόνο χαμογελούσε αυτός αλλά παρέσυρε και τους άλλους, τον παππού και την γιαγιά, τους θείους και τις θείες, τον πατέρα και την μητέρα τους.

- Θα μας κάνετε ρεζίλι, έλεγε και ξανάλεγε η Κωνσταντίνα που πάντοτε νοιαζόταν πολύ για τη γνώμη των άλλων. Θα μας κάνετε ρεζίλι, επαναλάμβανε διαρκώς. Κόντευαν και τα ίδια να παρασυρθούν και να βγουν από τη θλίψη τους. Ήταν τόσο όμορφα γύρω από το νεκροταφείο του χωριού! Κυπαρίσια και φλαμουριές, λουλούδια και αγγελικές και γύρω τα κτήματα καταπράσινα. Εκεί κοντά είχε και μια μικρή λιμνούλα που ένας γείτονας έβαζε πάπιες και χήνες. Τα παιδιά θα ήταν τρισευχισμένα αν δεν σκέφτονταν διαρκώς τον θάνατο του προπάππου τους. Όταν πήγαν στο καφενείο για τον καφέ της παρηγοριάς μετά την ταφή ο Θανάσης και η Κωνσταντίνα ήταν κατσούφηδες. Μονάχα αυτοί μέσα στα τόσα δισέγγονα, εγγόνια, παιδιά, συγγενείς, γνωστούς και φίλους ήταν συνοφρυωμένοι και στραβοκοίταζαν τον θείο Ιγνάτιο.

- Ελάτε εδώ να σας δείξω κάτι στο κοιμητήριο, τους πήρε παράμερα ο θείος. Τα παιδιά τον ακολούθησαν απρόθυμα και έκαναν μια βόλτα ανάμεσα στα μνήματα και τα δέντρα.

Κάθησε πάνω σε ένα τάφο κοντά στην μάντρα του νεκροταφείου με τον κισσό. Τα παιδιά τον λοξοκοίταζαν όρθια. Να κάθεται πάνω στον τάφο σαν να ήταν παγκάκι! Ο θείος Ιγνάτιος χάιδεψε το μάρμαρο που είχε ζεσταθεί από τον ήλιο.

- Κι εδώ συγγενείς μας είναι θαμμένοι. Παλαιοί, ούτε εγώ τους πρόλαβα.

Έβαλε το χέρι στο χώμα και κάτι ξεχώρισε θαμμένο.

- Ελάτε να δείτε.

Ένας σπόρος κισσού είχε μόλις φυτρώσει. Από την μια ριζούλες και από την άλλη ένας βλαστός που είχε βγάλει ένα φυλλαράκι.

- Τι κρίμα. Χάλασε ο σπόρος, είπε ο θείος. Πόσο λυπάμαι.

- Τι λες καλέ θείε, λυπάσαι που φύτρωσε; Γι' αυτό είναι. Θα γίνει φυτό.

- Κι εμείς γιατί λυπόμαστε που ένα φυτό φυτρώνει «έν τόπω φωτεινῷ ἐν τόπω χλοερῷ, ἐν τόπω ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα πᾶσα ὁδύνη, λύπη καί στεναγμός»;

Τα παιδιά τον κοίταξαν απορημένα.

- Σαν το σπόρο θάβεται το σώμα του ανθρώπου. Θνητοί είμαστε και κάποια μέρα θα πεθάνουμε. Ανθρώπινο είναι να μας λυπεί ο θάνατος. Όταν όμως πεθαίνει κάποιος σε μεγάλη ηλικία σαν τον ώριμο σπόρο, γιατί να λυπούμαστε; Δεν ακούσατε την όμορφη «εξόδιο ακολουθία», αυτό το ποίημα της Εκκλησίας μας που συνοδεύει τον νεκρό και προσπαθεί να παρηγορήσει τους οικείους; Τα παιδιά έμειναν σιωπηλά. Ότι καταλάβαιναν τώρα δεν μπορούσαν να το εκφράσουν με λόγια.

Ο θεός μουρμούριζε

- *Πᾶν ἁμάρτημα τό παρ' αὐτοῦ (αὐτῆς) πραχθέν ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθός καί φιλόανθρωπος Θεός συγχώρησον.*

Συνέχισε:

- Για τους πιστούς δεν υπάρχει θάνατος, γιατί ο Χριστός τον νίκησε με τον δικό Του θάνατο που χάρισε σε όλους Τον ακολουθούν την αιώνια ζωή. Θυμάστε τι λέμε στον ύμνο της Αναστάσεως; «Θανάτῳ θάνατον πατήσας καί τοῖς ἐν τοῖς μνήμασιν ζῶ- ῆν χαρισάμενος».

Κηδεία

Ο όρος «κηδεία» αναφέρεται στο σύνολο εκείνο των φροντίδων και τελετών που γίνονται μετά το θάνατο κάποιου από την οικογένεια και την κοινότητά του. Ετυμολογικά η λέξη προέρχεται από το ρήμα «κήδομαι» που σημαίνει στη νεοελληνική φροντίζω, επιμελούμαι.

Οι ορθόδοξοι Χριστιανοί θεωρούν ότι το σώμα του χριστιανού είναι ιερό, δεδομένου ότι είναι ο ναός του Αγίου Πνεύματος και θα αποκατασταθεί στην Ανάσταση.

Όλοι είμαστε φθαρτοί και θνητοί, αλλά έχουμε το «φάρμακο της αθανασίας», που είναι ο Αναστάς Κύριος.

Για τον πιστό χριστιανό, θάνατος είναι η μετάβαση από αυτό τον κόσμο στο λυτρωτικό φως της πραγματικής ζωής.

Η κηδεία αποτελείται από 3 μέρη:

1. Το Τρισάγιο που τελείται μετά το θάνατο στο σπίτι του κοιμημένου.
2. Η Νεκρώσιμη Ακολουθία (κηδεία) που τελείται μέσα στο Ναό. Αποτελεί προσευχή για την ψυχή του νεκρού, αλλά και διδασκαλία για όσους βρίσκονται ακόμη στη ζωή.
3. Το Τρισάγιο που τελείται στο Κοιμητήριο.

Το μνημόσυνο είναι ιδιαίτερη ακολουθία που επαναλαμβάνεται κατά τακτά χρονικά διαστήματα από το θάνατο ενός προσώπου για την ανάπαυση της ψυχής του. Γίνεται στις 40 μέρες μετά το θάνατο και μετά από 1 χρόνο (ετήσιο).

Ας θυμόμαστε

- Η Βάπτιση είναι η πόρτα εισόδου του ανθρώπου στην Εκκλησία και η κηδεία η πόρτα εξόδου από την ζωή πάνω στην γη και η είσοδος στην αιώνια ζωή.
- Ο θάνατος για τους αγίους είναι θρίαμβος και ολοκλήρωση του πνευματικού τους αγώνα πάνω στη γη.
- Ο θάνατος μπορεί να συμβεί οποτεδήποτε. Οι χριστιανοί όμως δεν φοβούνται τον θάνατο, αλλά προσπαθούν να είναι πάντοτε έτοιμοι να τον νικήσουν με τη δύναμη του αναστάντος Χριστού..

